

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 786 - 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

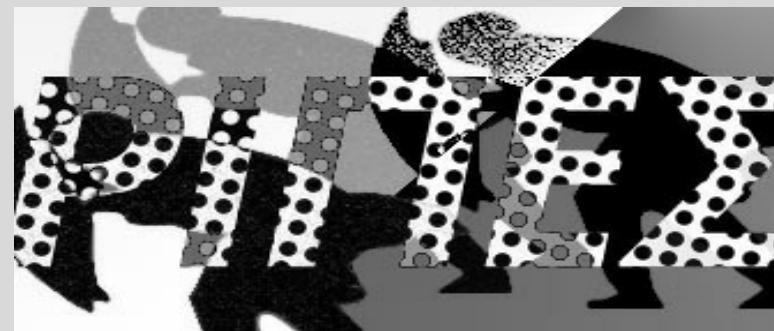
ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΨΑΧΝΟΥΝ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ ΤΩΝ ΣΙΩΝΙΣΤΩΝ

Η ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΘΕΤΕΙ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

26/7: Ημέρα διαχειριστών συστημάτων, Λιβερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847), Μολβίδες: Εθνική γιορτή (1965) 26/7/1946: Εκτελούνται στα Γιαννιτσά έξι καταδικασμένοι, η Ειρήνη Γκίνη πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο στην Ελλάδα 26/7/1969: Βόμβα (ΔΑ) έξω από το κέντρο «Διόνυσος», ελαφρός τραυματισμός έξι περιστατικών 26/7/1979: Βόμβα σε κτίριο υπουργείου Παιδείας (ΕΛΑ) 26/7/1986: Βόμβες (ΕΛΑ) στα γραφεία Πειραιϊκής-Πατραϊκής και Σκαλιστήρη, τραυματισμός αστυφύλακα 26/7/2002: Σύλληψη Νίκου Παπαναστασίου και Πάτρικολου Τσελέντη για συμμετοχή στη 17Ν 27/7: Φινλανδία: Ημέρα υπναράδων 27/7/1794: Καρατόμηση Ροβεστέρεου 27/7/1925: Γέννηση Μίκη Θεοδωράκη 27/7/1929: Διαμαρτυρία χιλίων ατόμων κατά του «διώνυσου», τραυματισμοί, συλλήψεις 27/7/1943: Αρχή στρατολόγησης στα «Τάγματα Ασφαλείας» 27/7/1967: Έξι μέλη του ΠΑΜ καταδικάζονται από έκτακτο στρατοδικείο 27/7/1967: 15ετήρη αντιχουντική εκπομπή από δύο μαγνητόφωνα τοποθετημένα σε μπαλκόνι της Πανεπιστημίου (ΠΑΜ) 27/7/1969: Ανεύρεση αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού (ΔΑ) στο προαύλιο μονής Πετράκη 28/7: Ημέρα κατά ηπιότητίδας, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/1914: Σκανδαλώδης αθώωση της συλγύου του γάλλου υπουργού Οικονομικών Ζοζέφ Καριό για τη δολοφονία του εκδότη της Figaro Γκαστόν Καλμέτ 29/7: Ημέρα τίγρης 29/7/1949: Απολύνται από Μακρόνησο 700 που υπέγραψαν δηλώσεις μετανοίας 29/7/1980: Λεωφορείο πολτοποιεί το κεφάλι της φοιτήτριας Σωτηρίας Βασιλικοπούλου που μοίραζε προκηρύξεις μπροστά στις εγκαταστάσεις της υφαντουργίας ΕΤΜΑ 30/7: Ημέρα φιλίας, Κούβα: Ημέρα μαρτύρων επανάστασης 30/7/1920: Δολοφονία Ιωνα Δραγούμη 30/7/1920: Αποτυχημένη απόπειρα κατά Ελ. Βενιζέλου (Παρίσιο) 30/7/1931: Ανταλλαγή πυροβολισμών σε απόπειρα διάλυσης συγκέντρωσης εκατό ατόμων στις Σέρρες, νεκρός αξιωματικός χωροφυλακής, τραυματίας ο διοικητής της 30/7/1978: Βόμβα και εμπρησμός εισόδου πλαζ ΕΟΤ Αλίμου, αναγραφή συνθημάτων (ΕΛΑ) 31/7: Ισπανία: Ημέρα γάτας 31/7/1971: Βόμβες (Ηράκλειο Κρήτης) καταστρέφουν αυτοκίνητο αμερικανικής βάσης και προκαλούν ζημιές στα γραφεία τοπικού κλιμακίου ΚΥΠ 31/7/1977: Ένας νεκρός και είκοσι τραυματίες σε συγκρύσεις με αστυνομία σε αντιπυρηνικές διαδηλώσεις (Γαλλία) 31/7/1978: Συλλαμβάνονται ως βομβιστές ο Νικολάος Μιχαλολιάκος (καταδικάζεται σε φυλάκιση δεκατριών μηνών) κι άλλοι οκτώ νεοφρούστες 31/7/1982: Βόμβα στα γραφεία Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών (ΕΛΑ) 1/8: Ημέρα πολυτελών, Ελβετία: Ημέρα συνομισπονδίας (1291), Ζαΐρ: Ημέρα γονέων 1/8/1967: Πανό με αντιδικτατορικά συνθήματα και χιλιάδες προκηρύξεις σε κέντρο Αθήνας 1/8/1973: Θάνατος Ν. Ζαχαριάδη 1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (ΕΛΑ).

● «Ο Μπαράκ Ομπάμα επικοινώνησε με τον Βενιαμίν Νετανιάχου και του εξέφρασε την ανησυχία του για τον αριθμό των δυμάτων στη Γάζα» ●●● Ειδηση που μεταδόθηκε ασχολίαστη από τα... ανεξάρτητα ελληνικά ΜΜΕ ●●● Και καλά, τα ΜΜΕ των μεγαλοεκδοτών και μεγαλοεργολάβων μπορούμε να τα καταλάβουμε ●●● Και την πολιτική της κυβέρνησης πρέπει να υπηρετήσουν και το χρήμα που μοιράζουν τα σιωνιστικά λόμπι να ξεπληρώσουν ●●● Το Athens Indymedia, που επέβαλε λογοκρισία στις ειδήσεις για τις νικηφόρες επιχειρήσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης, πώς να το καταλάβουμε; ●●● Ολόκληρη η ανακοίνωση της ντροπής δημοσιεύεται στη σελίδα 6 ●●● Σιγά το νέο ●●● Ο Τσίπρας στη Ρώμη μπινελικώνει τον Ρέντσι, ενώ στην Αθήνα τον αποδεώνει ●●● Ο άνδρωπος έχει ξεπεράσει τον Ιωάννη Μελισσανίδη ●●● Και γαμώ τις εφευρέσεις «το κορίτσι της Αντιρομποκρατικής», που λέει ο Κικίλιας ●●● Τους πήρε, βέβαια, ένα 24ωρο, αλλά το έφτιαξαν το σενάριο ●●● Μίσος,

χολή, ψέματα, λάσπη, ρέστα δίνουν πάλι τα παπαγαλάκια της τρομούστερίας ●●● Οπου, όμως, υπάρχει βήμα για ακροατές (κάποιες ραδιοφωνικές εκπομπές), βγαίνει κόσμος και τους τα ρίχνει στα μούτρα ●●● «Ας θγει ένας Ελληνας να πει ότι κινδύνεψε από τον Μαζιώπη», έλεγε ένας ακροατής μια μέρα ●●● Και εξέφραζε πολλούς, πάρα πολλούς ●●● Αυτό το ξέρουν τα παπαγαλάκια, γι' αυτό και γεμίζουν με περισσότερο μίσος ●●● «Οι γειτονες του Μαζιώπη περιγράφουν μια ήσυχη οικογένεια» ●●● Δηλαδή τι άλλο θα δα ήταν; ●●● «Ο άνδρωπος είναι

καταδικασμένος να κάνει συνεχώς τα ίδια λάθη» ●●● Πώση αφόρητη κοινοτυπία από έναν ακόμη παπαρολόγο ηδοποιού ●●● Αιμίλιος Χειλάκης το όνομά του ●●● Άμα ψάξεις τα τελευταία πενήντα χρόνια, θα βρεις αυτή την παπάρα να τη λέει η πλειοψηφία αυτών που ετοιμάζονται να «πατήσουν» την Επίδαυρο ●●● Για να τους χειροκρότησει ο Λυκουρέζος ●●● «Τελεία» θα λέγεται το κόμμα που θα ιδρύσει το φδινόπωρο ο Γκλέτσος ●●● Προσδοκά ν' ακουστεί το σύνδημα «τελεία και παύλα, Τόλη είσαι κ...λα», αλλά θα τον στενοχωρήσω ●●● Πέρα-

◆ Στο δρόμο του Πρετεντέρη και ο Γ. Παπαχρήστος, ο άνθρωπος των «ειδικών αποστολών» του αιματωλού Συγκροτήματος, ο οποίος έγραψε, απ' αφορμή τη σύλληψη του Νίκου Μαζιώπη: «Επίσης, υποθέτω ότι μετά τα προχθεσινά κάπι θα γίνει για να μην ισχύει το 18μηνο για υποθέσεις που έχουν συνταράξει το πανελλήνιο...». Ολα τα καθάρματα ζητούν επίσημη εγκαθίδρυση «καθεστώτος εξαίρεσης» για τους εχθρούς του καπιταλιστικού συστήματος.

◆ Γνώστης της «πολιτικής του καφενείου» ο Μπουμπούκος αποτελεί μια... σοβαρή νότα μεταξύ των κυβερνητικών προπαγανδιστών: «Βρίζουν την ίδια ότι πρόκειται το κράτος να βγάλει λεφτά από τους αιγαλούς. Για καθήστε, ρε μάγκες. Εχουμε τον μεγαλύτερο αιγαλό στον πλανήτη. Να μη βγάλουμε κανένα φράγκο, να βρει και κανένας άνθρωπος δουλειά, να μειωθούν οι φόροι, να περνάμε καλύτερα». Ούτε οι δωσιλογοί μαυραγορίτες της κατοχής δεν μιλούσαν έτσι.

◆ «Ελπίζουμε ότι η νέα Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν θα ανακυκλώσει πολιτικά στην Ευρώπη το μεγάλο συνασπόμο της Γερμανίας και ότι δεν θα συνεχίσει το καταστροφικό έργο της ευρωπαϊκής πολιτικής Μπαρόζο, που δεν υπηρετούσε την Ευρώπη και τους πολίτες της, αλλά το νεοφιλελύθερο δόγμα της κ. Μέρκελ». Λένε πως η ελπίδα πεθαίνει τελευταία, σπότε ο μονίμως παραλογών Αλέξης Τσίπρας (το απόστασμα από την ομιλία του στην Πιάτσα Φαρνέζε της Ρώμης) μπορεί να ελπίζει ότι ο Γιούνκερ θα είναι άλλο πρόγραμμα από τον Μπαρόζο. Ομως, εδώ δεν πρόκειται για μια ακόμη παπάρα του Τσίπρα,

το ερώτημα. Γιατί συζητούμε τελικά; Και τι προέχει; Η προστασία μιας δημοκρατικής κοινωνίας από όσους την απειλούν; Η ποιότητα της μεταχείρισης εκείνων που την απειλούν;

I.K. Πρετεντέρης
Δεν υπάρχει κανένας που να λέει πως είμαστε στενοχωρημένοι που συγκρύσεις, υπερόβουλες συγκρύσεις, προκειμένου να εξυπηρετηθεί η κομματική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ για να μπει η χώρα σε ανασφάλεια και περιπτέτεις ενόψει της εκλογής του Προέδρου της

Ολοι οι υπουργοί πρέπει να κάνουν καλά τη δουλειά τους προκειμένου να βελτιώνουν τη

διαπραγματευτική θέση του υπουργού Οικονομικών έναντι των τροικών.

Δημοκρατίας.

ΠΑΣΟΚ

Έγω διαπρωτώ μεγάλες επιφυλάξεις, όχι επειδή δεν πιστεύω στην αξιολόγηση που αποτελεί αιρογνωματίλθο της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά επειδή βιώνουμε ακόμα και σήμερα την τραγική εμπειρία και τις επιπτώσεις από την κατάργηση της Δημοκρατίας από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών, τότε είμαι σαφής: Θα υπάρξουν κυρώσεις, τόσο στις Διοικήσεις των Νομικών Προσώπων και τα ίδια τα Νομικά Πρόσωπα, όσο και στους Δήμους, με την διακοπή της χρηματοδότησής τους να είναι πιθανή.

Βαγγελή Μαρινάκη.
Ρος Ντέλι

Κυριάκος Μητσοτάκης
Γιώργος Καμίνης
Ντροπή να σωθεί το Μουσείο Καζαντζάκη με την αρωγή του

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

συμμαχήσετε με το ΠΑΣΟΚ του 8%, που στην Αχαΐα θα έχει υποψήφιο τον ΓΑΠ (ο οποίος θα πάρει την έδρα χωρίς σταυρό, ως πρώην πρωθυπουργός) ή με τον ΣΥΡΙΖΑ του 27%, που έχει εκλέξει ως βουλευτές κάποιον Χατζηλάμπρου της ΚΟΕ και κάποια θητοποιό τρίτης κατηγορίας ονόματι Κανελλοπούλου, από τους

Σήμερα ολοκληρώθηκε η ελληνική προεδρία και η σκυτάλη πέρασε από την Ελλάδα στην Ιταλία. Μας έρχεται στο νου, λοιπόν, μια σημαντική σχέση και κληρονομιά: από τον Περικλή στον Κικέρωνα, από την ελληνική στη ρωμαϊκή ογορά, από τον αρχαίο ναό στην εκκλησία, από τον Παρθενώνα στο Κολοσσαίο.

Ματέο Ρέντσι

Το παιχνίδι των αντιστάσεων και ο πραγματισμός του Γκίκα

Πραγματικό περιβόλι, όπου δροσιάς μέσα στον καλοκαιρινό καύσωνα η δημόσια σύγκρουση του Κ. Μητσοτάκη με τον Βενιζέλο, προσφέρει ωστόσο υλικό για πολιτική ανάλυση, καθώς περιγράφει ανάγλυφα τη σύγκρουση δύο προπαγανδιστικών τοπικών. Από τη μια της τακτικής των δήθεν αντιστάσεων, που ακολουθεί το ΠΑΣΟΚ, τραβώντας και κάμποσους της «λαϊκής δεξιάς» ακόμη και μέσα στην κυβέρνηση, και από την άλλη, το παιχνίδι των δηλώσεων νομιμοφρούσης προς την τρόικα, που και λόγω οικογενειακής παράδοσης παίζει ο Κ. Μητσοτάκης (και όχι μόνο).

Βλέποντας τα προπαγανδιστικά «κασουμποϊλίκια» των Πασόκων και κάποιες αρειμάνιες δηλώσεις κατά της τρόικας, ο Μητσοτάκης αποφάσισε να ξιφουλκήσει κατά του Βενιζέλου που δεν μαζεύει τους δικούς του: «Η ιστορία λέει ότι όσες φορές προσπαθήσαμε να αναδιαπραγμάτευθούμε και επιχειρήσαμε να θέσουμε θέματα στην τρόικα σπάσαμε τα μούτρα μας. Πήραμε δώρο το ΕΕΤΗΔΕ όταν επιχειρήσαμε στο παρελθόν να ανατρέψουμε δεσμεύσεις».

Μπορεί να είναι ανατριχιαστική στον κυνισμό της η δήλωση Μητσοτάκη (τι Μητσοτάκης θα ήταν, άλλωστε), όμως λέει αλήθεια. Οταν το καλοκαίρι του 2011 ο Βενιζέλος είπε στην τρόικα ότι δε συζητά μαζί της άλλα θα κάνει πολιτική διαπραγμάτευση, οι τροϊκανοί τα μάζεψαν και έφυγαν, για να τρέχουν μετά Γιωργάκης και Βενιζέλος να παρακαλάνε τον Ντράγκι να τους ξαναστέλει πίσω. Πριν ακόμα επιστρέψουν, είχε αποφασιστεί το ΕΕΤΗΔΕ, το περιβόλητο χαράτο στους λογαριασμούς της ΔΕΗ.

Ο Βενιζέλος κατάλαβε ότι η βολή Μητσοτάκη στόχευε τον διοικητή τους με... βενιζέλειο τρόπο. Με μια ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του ΠΑΣΟΚ που είχε τίτλο «Σε ποιον πουλάει τασμπουκάρι Κυριακός Μητσοτάκης». Σ' αυτή την απάντηση-ποταμό επαναλαμβανόταν το γνωστό παραφύμιθ, ότι δήθεν ο Βενιζέλος έδιωξε την τρόικα και αμέσως πέτυχε το PSI (χέστηκαν, δηλαδή, από το φόρβο τους η Μέρκελ και οι σύμμαχοί της!) και σημειώνοταν με νόημα: «Άλλα βέβαια εκείνη την περίοδο το κόμμα του κ. Μητσοτάκη πέρνησε την αντιμονιακή φάση, της τζάμπα μαγκιάς και σχε-

δίαζε ζάππεια με ανύπαρκτα ισοδύναμα». Στο τέλος η κουβέντα γυρνούσε στις σημερινές «αντιστάσεις»: «Καλά θα κάνει ο όψιμος διαπραγματευτής κ. Κυριακός Μητσοτάκης, να μην κουνάει το δάχτυλο στο ΠΑΣΟΚ και να μάθει ότι ο καλός πολιτικός δεν είναι ο πολιτικός που οδηγεί με τις επιλογές του σε αδιέξοδα και υπονομεύει το αναγκαίο μέτρο της αξιολόγησης, αλλά αυτός που αναγνωρίζει τα λάθη του και τα αναθεωρεί προς σφρελος του δημοσίου συμφέροντος».

Αυτά, βέβαια, είναι κουβέντες του αέρα. Ας τολμήσει το ΠΑΣΟΚ να ζητήσει από τον Μητσοτάκη (και τη δική του Χριστοφιλοπούλου που είναι στο ίδιο υπουργείο) να αλλάξει το νόμο για την «αξιολόγηση». Ας τολμήσει να του ζητήσει να μην προχωρήσει στις 6.500 απολύσεις μέχρι τα τέλη του χρόνου, που αποτελούν υποχρέωση την οποία έχουν συνυπογράψει Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης (πράγμα που υπενθυμίζει διάρκως ο Μητσοτάκης, που δεν ήταν τότε υπουργός).

Ο Μητσοτάκης δεν έχει, όμως, ν' αντιμετωπίσει μόνο τις προπαγανδιστικές καταγγελίες των Πασόκων, αλλά και το προπαγανδιστικό «αντάρτικο» της «λαϊκής δεξιάς», με «πρωτοκαπετάνιο» τον Ντινόπουλο, που λέει καθημερινά τα δικά του.

Βλέπουμε, λοιπόν, να φουντώνει μια τακτική που και παλιότερα έχει ακολουθήσει. Μόνο που τότε είχαμε γιαλαντζί αντάρτικο βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ενώ τώρα έχουμε τον ίδιο το μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ να κάνει «αντάρτικο», επιλέγοντας κυρίως την «αξιολόγηση» του Μητσοτάκη, ο τρόπος εφαρμογής της οποίας δεν αποτελεί μνημονιακή υποχρέωση.

Σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής η συγκυβέρνηση δεν αλλάζει τακτική. Κι αυτό γίνεται φανερό στον πραγματισμό με τον οποίο ο Χαρδούβελης διοικεί τον κυβερνητικό λόχο. Οπως διοικούσε τους διευθυντές του ως ανώτερο τραπεζικό στέλεχος. Εστείλε ήδη επιστολές σε όλους τους υπουργούς που χειρίζονται μνημονιακές υποχρέωσεις, ζητώντας τους να επιταχύνουν, ώστε το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Σεπτέμβρη που θα έρθει η τρόικα για την επιθεώρηση να τα βρει άλλα έτοιμα και αυτή η επιθεώρηση να μην κρατήσει πολύ, ώστε με την έγκριση της τρόικας στο χέρι να είναι έτοιμοι να μπουν στην κουβέντα (και όχι διαπραγμάτευση) για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους, την έναρξη της οποίας η Μέρκελ τοποθέτησε το Νοέμβρη-Δεκέμβρη. Στο πλαίσιο αυτής της fast track διαδικασίας ρύθμισης των μνημονιακών εκκρεμοτήτων εντάσσε-

ται και το πολυνομοσχέδιο (ένα ακόμη) που αναμενόταν να κατατεθεί την Πέμπτη στη Βουλή, για να ψηφιστεί με συνοπτικές διαδικασίες μέχρι τα τέλη Ιούλη, δεδομένου ότι περιλαμβάνει προσπειτούμενα για την τελευταία δόση του ενός δισ. ευρώ.

Οι βασικότερες ρυθμίσεις αυτού του νομοσχέδιου είναι ασφαλιστικό ενδιαφέροντος: ενσωμάτωση όλων των ταμείων επικουρικής ασφαλιστικής του Δημοσίου στο ΕΤΕΑ, εφαρμογή της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος από 1.1.2015 σε όλα τα Ταμεία που δεν έχουν συγχωνευτεί στο ΕΤΕΑ και κατάργηση από 1.1.2015 όλων των επιβαρύνσεων υπέρ ασφαλιστικών ταμείων. Είναι οι τελευταίες προπαρασκευαστικές πράξεις πριν τη νέα μεγάλη αντασφαλιστική ανατροπή, η οποία σχεδιάζεται στο παρασκήνιο και θα πυροδοτηθεί με τη δημοσιοποίηση το φενόπωρο των περιβόλτων αναλογιστικών μελετών.

Σ' αυτά, βέβαια, δεν χωράει «αντάρτικο» από το ΠΑΣΟΚ. Γ' αυτό και αρμόδια στελέχη, όπως ο Πρωτόπαπας, έσπευσαν να δώσουν δίκιο στον Χαρδούβελη για όσα είπε στο γενικό συμβούλιο του ΣΕΒ, παρουσιάζοντας μια... πρωτότυπη άποψη για τη «διάκριση των εξουσιών», η οποία κατά τα άλλα αποτελεί το θεμέλιο του αστικού κοινοβουλευτικού πολιτεύματος. «Οι πολιτικοί αποφασίζουν τη δημοσιονομική πολιτική και όχι η δικαστική εξουσίων είπε στο Χαρδούβελης για το θέμα» και είναι πρόσφατα στην ΣΥΡΙΖΑ, ο Σκουρλέτης απάντησε: «Η πρόσφατη ανταλλαγή επιστολών ανάμεσα στην ΔΗΜΑΡ και τη ΣΥΡΙΖΑ φωτίζει τον δρόμο της αναζήτησης διαύλων επικοινωνίας για την διαμόρφωση μιας πλατιάς συμμαχίας πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων για την ήπτα των μνημονιακών πολιτικών. Από μεριάς μας έχουμε κάνει ξεκάθαρο πως δεν μας αφορά η υπόθεση της λεγόμενης κεντροαριστεράς, αλλά η διαμόρφωση επινόηση πλειοψηφικού μπλοκ τα όρια του οποίου ξεκινούν από τις δυνάμεις της έξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και φθάνουν μέχρι τις δυνάμεις του ευρύτερου σοσιαλιστικού χώρου που αντιμέχονται τις μνημονιακές πολιτικές».

Ετοιμάζεται η πρόσφατη ανταλλαγή επιστολών ανάμεσα στην ΔΗΜΑΡ και τη ΣΥΡΙΖΑ φωτίζει τον δρόμο της αναζήτησης διαύλων επικοινωνίας για την διαμόρφωση μιας πλατιάς συμμαχίας πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων για την ήπτα των μνημονιακών πολιτικών. Από μεριάς μας έχουμε κάνει ξεκάθαρο πως δεν μας αφορά η υπόθεση της λεγόμενης κεντροαριστεράς, αλλά η διαμόρφωση επινόηση πλειοψηφικού μπλοκ τα όρια του οποίου ξεκινούν από τις δυνάμεις της έξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και φθάνουν μέχρι τις δυνάμεις του ευρύτερου σοσιαλιστικού χώρου που αντιμέχονται τις μνημονιακές πολιτικές».

Ετοιμάζεται η πρόσφατη ανταλλαγή επιστολών ανάμεσα στην ΔΗΜΑΡ και τη ΣΥΡΙΖΑ φωτίζει τον δρόμο της αναζήτησης διαύλων επικοινωνίας για την διαμόρφωση μιας πλατιάς συμμαχίας πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων για την ήπτα των μνημονιακών πολιτικών. Από μεριάς μας έχουμε κάνει ξεκάθαρο πως δεν μας αφορά η υπόθεση της λεγόμενης κεντροαριστεράς, αλλά η διαμόρφωση επινόηση πλειοψηφικού μπλοκ τα όρια του οποίου ξεκινούν από τις δυνάμεις της έξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και φθάνουν μέχρι τις δυνάμεις του ευρύτερου σοσιαλιστικού χώρου που αντιμέχονται τις μνημονιακές πολιτικές».

Εχουμε και άλλη φορά σημειώσει, ότι το πρόβλημα είναι πολυταρφαγοντικό και γ' αυτό δύσκολο για λύση. Ούτε ο Σαμαράς μπορεί εύκολα να μαζέψει τους 180 (μιλονότι αυτό δεν αποκλείεται), ούτε ο Κουβέλης είναι σίγουρος ότι μπορεί να κρατάει επ' αριθμό του ομήρους τα πιστά στελέχη και βουλευτές του, για να τους ανταλλάξει με την αναρρίχησή του στον προεδρικό θώρακα και μετά να τους πετάξει σαν συμμένες λεμονόκουπες, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί εύκολα να μαζέψει όλα τα ορφανά της ΔΗΜΑΡ και του ΠΑΣΟΚ και να τους προσφέρει τη δυνατότητα να διεκδικήσουν την εκλογή τους μέσα από τους συνδυασμούς του.

■ Κουβέντα να γίνεται

Συναντήθηκαν, επιπλέον, αντιπροσωπίες του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ για να συζητήσουν υποτίθεται για την Κεντροαριστερά. Ομως, ο μόνος τίτλος που θα ταίριαζε στη συνάντηση των τριμελών αντιπροσωπιών είναι το «κουβέντα να γίνεται». Διότι δεν συμφώνησαν σε τίποτα εκτός του ότι... θα συνεχίσουν να κουβεντιόζουν.

Συμφώνησαν και σε κάτι ακόμη. Ότι δεν είναι σωστό ν

■ ΣΥΡΙΖΑ

Απεταξάμην την προστασία δασών και δασικών εκτάσεων

Ευάγγελος Αποστόλου (ΣΥΡΙΖΑ): Δεν συμφωνούμε –εγώ λέω ποια είναι η πραγματικότητα– ότι δασικού χαρακτήρα εδάρη είναι αυτά τα οποία στην αρχαιότερη βλαστική απεικόνιση, που στην προκειμένη περίπτωση σύμφωνα με το Συμβούλιο της Επικρατείας, του 1937, 1946, 1960. Εγώ λέω ότι, επειδή σε αυτή την περούκα κάπου **όλοι πρέπει να κάνουμε εκπτώσεις** και όλοι πρέπει να το συζητήσουμε, **να αφρίσουμε δλα αυτά και να έρθουμε στο 1975.** Είναι 30 χρόνια, βήμα μπροστά, αφήνουμε όλα πίσω και ερχόμαστε στο 1975. Να έρθουμε στο 1975 –1976, όπου υπάρχει η αντίστοιχη βλαστική απεικόνιση μέσα από αεροφωτογραφίες, Αρα, δηλαδή, **διέχει γίνει μετά το 1975 - 1976 δεν αλλάξει χαρακτήρα μορφή** (...). Τέλος, θέλω να βάλω και μια άλλη παράμετρο που είναι πάρα πολύ σοβαρή, για **να ξεφύγουμε από το Συμβούλιο της Επικρατείας.** Υπάρχει νομολογία του Συμβούλιο της Επικρατείας η οποία αφήνει **ένα παράθυρο πολεοδόμησης αυτών των εκτάσεων δασικού χαρακτήρα χρησιμοποιώντας**

ντας την υπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο στην προκειμένη περίπτωση είναι και περιβαλλοντικό **και οικονομικό.** Αρα, λοιπόν, αν επεξηγήσουμε περισσότερο τι σημαίνει αυτό, θα πρέπει να δούμε την Τράπεζα Γης.

Γεώργιος Βλάχος (ΝΔ): Εγώ είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι, μετά τις πρωτοβουλίες του Υπουργείου, δίνονται λύσεις σε πραγματικά προβλήματα και πήρα αφορμή από την τοποθέτηση του κ. Αποστόλου, ο οποίος, πρόγραμπι, **ανενδρίσαση με συνεδρίαση γίνεται και πιο ρεαλιστής.** Θα πρέπει λοιπόν σε αυτό κάπου, δεν εννοώ να γίνετε κοινωνικά φιλελευθερος που είμαι εγώ αλλά, εν πάσῃ περιπτώσει κι εγώ θα κάνω βήματα προς τα αριστερά, αν θελετε **και εσείς θα έρθετε προς τον φιλελευθερισμό.** Δηλαδή, χρειάζεται να διαφωνούμε τόσα χρόνια για τις περιφρέμεις αεροφωτογραφίες; **Ηρθατε σήμερα επιπλέους, και μιλάτε για το 1975.** Εάν αυτό το είχαμε αξιοποιήσει πόσα χρόνια πριν, πόσο δασικό οικοσύστημα θα είχε σωθεί;

Διαρκής Επιπροπή Πλαραγωγής Δικαιού Εμπορίου της Βουλής, Τετάρτη 23 Ιουλίου του 2014, συζήτηση επί του δασοκτόνου νομοσχέδιου (αναλυτικά γ' αυτό γράφουμε στη σελίδα 13). Διάλογος αποκαλυπτικός, με πρωτοψάλτη τον... ανανήματα βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Βαγγέλη Αποστόλου, που αυτή τη φορά κατέβαζε την επίσημη κομματική γραμμή, επιστρέψευθείς για να παίξει το ρόλο του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχέδιου, και ισοκράτη τον βουλευτή της ΝΔ Γιώργο Βλάχο, που έπιασε αφέσως αυτό που εννοούσε ο συριζαίος συνάδελφός του, καθότι καίγεται για νομιμοποιήσεις καταπατημένων δασικών εκτάσεων, χάριν της εκλογικής του πελατείας στο υπόλοιπο Αττικής (πριν λίγο καιρό πρωταγωνίστησε στη νομιμοποίηση του παρανομού οικισμού «Νέα Ζωή» στη Μάνδρα).

Σημειώστε την ημερομηνία. Ακριβώς σαφάντα χρόνια μετά την κατάρρευση της χούντας, το πάλαι ποτέ ευρω-αναθεωρητικό ρεύμα εγκαταλείπει οριστικά μια πλευρά της πολιτικής του, με την οποία κερδοσκόπησε πολιτικά όλ' αυτά τα χρόνια: την προστασία του περιβάλλοντος και ειδικά των δασών.

Το δασοκτόνο νομοσχέδιο θα το καταψηφίσει, βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι κορόνες θα περισσέψουν. Ομως μ' αυτή την τοποθέτηση που παρουσίασε ο Αποστόλου (και την έπιασε στον αέρα ο Βλάχος), ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε το χαντάκι και πάρει τη θέση του στην πλευρά των δασοκτόνων και των καταπατητών. Εκείνων που λένε: «Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε την πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί και να λέμε να ξαναγίνει δάσος, όπως κάνουν οι... Οικοταλιμπάν». Πάντοτε, δε, ο σχετικές συζητήσεις ξεκινούσαν από το ενδιαφέρον τους για «τα οπίτια του κοσμάκη», που χτίστηκαν μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις. Για να δίνουν στις δασοκτόνες προθέσεις τους, πίσω από τις οποίες κρύβεται πάντοτε το μεγάλο κεφάλαιο, επίφαση κινητικής ανάγκης ανάγκης.

Ας εξηγηθούμε, απευθυνόμενοι σ' εκείνους που δεν γνωρίζουν τις τεχνικές πλευρές του ζητήματος και την κωδικοποιημένη γλώσσα που χρησιμοποιούν οι ειδικοί.

Χρόνια τώρα υπάρχει μια σύγκρουση ανάμεσα σ' εκείνους που υπερασπίζονται το δασικό πλούτο της χώρας και σ' εκείνους που υπερασπίζονται τους κάθε ειδούς καταπατητές, μικρούς και μεγάλους, επιδιώκοντας να αποχαρακτηρίσουν από δασικές τις εκτάσεις που έχουν καταπατήσει ή στις οποίες έχουν οικοδομήσει παρανόμα. Πώς θα καθορίσουμε ποιες εκτάσεις είναι δάσος; Οι άνθρωποι που υπερασπίζονται το δασικό πλούτο λένε το εξής απλό: Θα βρούμε τις **πιο πολλές** αεροφωτογραφίες και με βάση αυτές θα πούμε ποιες εκτάσεις ήταν δασικές και πρέπει να παραμείνουν τέτοιες. Αντίθετα, οι κάθε ειδούς δασοκτόνοι θέλουν να πάρουν ως βάση **πιο πρόσφατες** αεροφωτογραφίες, ώστε να νομιμοποιήσουν το μεγαλύτερο καταπατήσεων, εκχερώσεων, οικοδόμησης.

Πριν μερικά χρόνια, ο τότε πολιτικά πανίσχυρος υπουργός ΠΕΚΑ Γ. Σουφλιάς άνοιξε μια συζήτηση για την αναγκαιότητα χρήσης των αεροφωτογραφιών του 1975, προκειμένου να γίνει η οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων και η κατάρτιση των δασικών χαρτών. Ξεσκήνωσε το σύμπαν. Οι δασολόγοι (και όχι μόνο) αντέτειναν πρώτο ότι υπάρχουν οι αεροφωτογραφίες του 1945 και του 1960 και με βάση αυτές πρέπει να γίνει η δουλειά. Σημείωσαν, παράλληλα, ότι οι αεροφωτογραφίες του 1975 αφορούν πολύ λίγες περιοχές της χώρας. Επομένως, στην πράξη θα αναζητηθούν νεότερες φωτογραφίες και επομένως θα αποχαρακτηριστούν ακόμη περισσότερα δάση και δασικές εκτάσεις. Άλλωστε, όλοι αυτοί που μιλούσαν για το 1975 έρχονταν όλο και πιο κοντά χρονικά, για να φτάσουν στην «υπάρχουσα κατάσταση». Ετοιμάστε φύγεις από τις αεροφωτογραφίες του 1945 και του 1960, που καλύπτουν όλη τη χώρα και αποτυπώ-

Ευάγγελος Αποστόλου (ΣΥΡΙΖΑ): Κύριε Πρόεδρε, δεν αντιληφθήκατε ότι αυτή την ώρα αποιδήποτε προσπάθεια κάνουμε οριζόντιας προσέγγισης αυτών των προβλημάτων, αντιληφθήνετε ότι η νομολογία του ΣΤΕ που έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν θα επιτρέψει καμία μεταβολή στη χρήση αυτών των εδαφών, αν δεν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες κατάρτισης των δασικών χαρτών, και του δασολογίου. Είναι ένα θέμα που θα το βρίσκουμε διαρκώς μπροστά μας, γ' αυτό σας λέμε ότι κατά περιοχές, ολοκληρώστε την διαδικασία, κυρώστε, θα ξεσηκωθεί ο κόμης. Το έρουν όλοι, ότι ο ένας **ήταν δασικού χαρακτήρα εκεί που έκτισε**, άλλος τον κορόιδεψαν και αγόρασε. Γιατί, λοιπόν, σε αυτή την περίπτωση να μην πάμε μετά να πλεοδομήσουμε με βάση τις διάφορες κοινωνικές ανάγκες, τα προβλήματα που υπάρχουν, **με το χάρτη που σας λέω του 1975 δεν έχουμε πρόβλημα.** Δεν μπορούμε να ζεπεράσουμε αυτό το σκόπελο, να σας φέρουμε πόσες αποφάσεις υπάρχουν στο Συμβούλιο Επικρατείας;

μούσιου συμφέροντος».

Κάντε λίγο τη σύγκριση. Μέχρι τώρα από το ΣΤΕ προσπαθούσαν να ξεφύγουν οι μεγαλοκαταποτέτες, οι Μελισσανίδης, οι Μαμιδάκηδες, οι Στέγγοι κ.ά. Το ΣΤΕ έχει πάψει εδώ και χρόνια να εφαρμόζει μια σκληρή γραμμή υπεράσπισης των δασών. Εχει εγκρίνει πράγματα που παλιότερα θα ήταν αδιανόητα. Δεν είναι δηλαδή ο Κέρβερος που διώχνει μακριά τους καπιταλιστές από τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Ερχεται λοιπόν ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και προτείνει στη Βουλή, χρησιμοποιώντας γλώσσα λαμπόγιου της πάτσας, «**πώς θα ξεφύγουμε από το ΣΤΕ!**»

Στελέχος του ΣΥΡΙΖΑ, στο οποίο μιλήσαμε γ' αυτή την ιστορικών διαστάσεων κωλοτούμπα, δεν είχε κανένα πρόβλημα να μας απαντήσει με εξουσιαστικό κυνισμό: «**Έγω σε λίγο καιρό θα είμαι κυβέρνηση!**»

Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Πριν λίγο καιρό, κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μπαινόγιαν στο γραφείο του Μελισσανίδη για να κλείσουν μια συμφωνία καταστροφής του Αλσους της Νέας Φλαδελφειας. Ξεσκήνωσε την κρίση, η κρίση μεταφέρθηκε και μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ (ειρωνεία: ο Αποστόλου ήταν ο πρώτος που στηλίζει τη συμφωνία με τον Μελισσανίδη), αναγκάστηκε ν' αλλάξει θέση, να αποστεί από τη συμφωνία. Τώρα, στο όνομα του «εμείς σε λίγο θα κυβερνήσουμε», τάσσονται με την πλευρά των δασοκτόνων. Μπτορούμε να καταλάβουμε τι δασική πολιτική θα εφαρμόσουν αν κυβερνήσουν, κρίνοντας απ' αυτά που δηλώνουν ως αξιωματική αντιπολίτευση. Μπτορούμε, όμως, να καταλάβουμε και πώς θα φερθούν όταν απέναντι τους θα έχουν την Μέρκελ, τον Ολάντ και τον Γιούνκερ και όχι κάποιους δευτεροκλασίτους έλληνες καπιταλιστές ή εκπροσώπους οικοδομικών συνεταιρισμών.

ΥΓ: Στη Βουλή ο ΣΥΡΙΖΑ μετέτρεψε όλη τη συζήτηση σε συζήτηση περί των οικοδομικών συνεταιρισμών, αφήνοντας έξω τα τεράστια ζητήματα που εγείρει το δασοκτόνο νομοσχέδιο.

Στην πρώτη γραμμή του φασισμού τα ισραηλινά Μίντια

■ Ουκρανία

Μέσο πίεσης της Μόσχας η προπαγάνδα για το μαλαισιανό Boeing

Την ιστορία με τα όπλα μαζικής καταστροφής που υποτίθεται ότι διέθετε το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν και την αμερικάνικη προπαγάνδα που στήθηκε γύρω από αυτά για να δικαιολογηθεί η αμερικάνικη επίθεση στο Ιράκ και τα χημικά που έριξε ο Ασαντ εναντίον αμάχων σε συνοικία της Δαμασκού θυμίζουν όσα διαδραματίζονται τις τελευταίες μέρες γύρω από την πτώση του μαλαισιανού Boeing 777 στις 17 Ιούλη με τους 298 νεκρούς στην περιοχή του Ντονέτσκ. Οπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ δεν βρέθηκαν πουθενά, γεγονός που ανάγκασε τον τότε αμερικάνικο υπουργό Εξωτερικών Κόλιν Πάσουελ να ζητήσει συγγνώμη, ούτε επαληθεύτηκε η ρίψη χημικών από το καθεστώς Ασαντ. Ομως η προπαγάνδα έκανε τη δουλειά της.

Αμέσως μετά την πτώση του μαλαισιανού αεροπλάνου, ξεκίνησε μια ενορχηστρωμένη από το Λευκό Οίκο και τα δυτικά ΜΜΕ προπαγανδιστική υστερία κατηγορώντας τους φιλορώσους αυτονομιστές αντάρτες και τη Ρωσία για την κατάρριψη του αεροσκάφους με αντιεροπορικό πύραυλο Βυκ, που προμηθεύτηκαν από τη Μόσχα. Δορυφορικές φωτογραφίες που δηλώνει ότι διαθέτει ο Λευκός Οίκος, τις οποίες μεχρι στιγμής δεν έχει δώσει στη δημοσιότητα παρά την πίεση του Κρεμλίνου, υποκλαπείσες συνομιλίες μεταξύ ανταρτών που ομολογούν ότι κατέρριψαν το αεροσκάφος και δημοσιεύματα σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, η αυθεντικότητα των οποίων δεν μπορεί να επαληθευτεί, που κυκλοφόρησαν από την πρώτη μέρα από την κυβέρνηση του Κιέβου και έκαναν το γύρο του κόσμου, είναι τα «όπλα» στη

φαρέτρα των ενορχηστρωτών της αντιρωσικής προπαγάνδας.

Με μικρή καθυστέρηση, η Μόσχα πέρασε στην αντεπίθεση με συνέντευξη τύπου του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου των Ενόπλων Δυνάμεων, αντιστράτηγου Αντρέι Καρτοπόλιφ, και του αρχηγού της Αεροπορίας, αντιπτέραρχου Ιγκόρ Μακούσεφ, στις 21 Ιούλη στη Μόσχα, στην οποία παρουσίασαν στοιχεία που καταγράφηκαν από τα ρωσικά συστήματα ελέγχου της εναέριας κυκλοφορίας και έθεσαν 10 ερωτήματα για τα οποία ζήτησαν απαντήσεις από την κυβέρνηση του Κιέβου και το Λευκό Οίκο. Μεταξύ άλλων, ανέφεραν ότι σε απόσταση 3 – 5 χλμ από το μαλαισιανό αεροσκάφος στον ίδιο αεροδιάδρομο, δηλαδή σε πολιτικό και όχι στρατιωτικό αεροδιάδρομο, πετούσε ένα ουκρανικό μαχητικό Su-25. Τα αεροσκάφη αυτά είναι εφοδιασμένα με R-60 πυραύλους αέρος – αέρος και μπορούν να χτυπήσουν στόχους σε απόσταση μέχρι 12 χλμ. Επίσης, παρουσίασαν δορυφορικές εικόνες που δείχνουν τέσσερις ουκρανικές μονάδες αεράμυνας εφοδιασμένες με

Buk M1 SAM συστήματα στην περιοχή του Ντονέτσκ και αυξημένη δραστηριότητα των ραντάρ Kuropol-M1 9S18, που είναι τμήμα του συστήματος Βυκ, την ημέρα της κατάρριψης του μαλαισιανού Boeing.

Τέλος, θέτουν το ερωτήμα γιατί ο Λευκός Οίκος δεν δίνει στη δημοσιότητα τις δορυφορικές εικόνες που αποδεικνύουν ότι το μαλαισιανό αεροσκάφος χτυπήθηκε με πύραυλο από τους αυτονομιστές αντάρτες, αφού είναι γνωστό ότι την ημέρα της κατάρριψης του πετούσε αμερικανικός δορυφόρος πάνω από την ανατολική Ουκρανία.

Την ίδια μέρα, η εκπρόσωπος του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών, Μαρί Χαρφ, σε συνέντευξη τύπου χαρακτήρισε τις ρωσικές ανακοινώσεις «προπαγάνδα και παραπληροφόρηση», αλλά όταν ρωτήθηκε αν η Ουάσιγκτον δώσει στη δημοσιότητα της πληροφορίες και τις δορυφορικές εικόνες που διαθέτει, απάντησε με ένα απλό «ίσωση».

Ουτόσο, μια μέρα αργότερα, στις 22 Ιούλη, αξιωματούχοι της αμερικανικής υπηρεσίας Πληροφοριών ανακοίνωσαν σε συνέντευξη τύπου,

χωρίς να δώσουν κανένα νέο στοιχείο, ότι εκτιμούν ότι οι αυτονομιστές αντάρτες κατέρριψαν το μαλαισιανό αεροσκάφος κατά λάθος, εκλαμβάνοντάς το ως στρατιωτικό, και ότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να δείχνει ανάφειξη της Ρωσίας στο περιστατικό αυτό. Ταυτόχρονα όμως δήλωσαν ότι η Ρωσία «δημιούργησε τις συνθήκες» που είχαν σαν αποτέλεσμα τη συντριβή του αεροσκάφους στην ανατολική Ουκρανία και την κατηγόρησαν ότι συνεχίζει να προμηθεύει με όπλα τους αντάρτες, συμπεριλαμβανομένων συστημάτων αεράμυνας και τανκς.

Με άλλα λόγια, αδυνατώντας, όπως φαίνεται να υποστηρίζουν με επαρκή στοιχεία τις αρχικές κατηγορίες κατά της Ρωσίας, κάνουν ένα βήμα πίσω, συνεχίζοντας ταυτόχρονα με την ίδια ένταση τον πόλεμο της προπαγάνδας με άλλα όπλα. Γι αυτό και, εκτός των άλλων, έσπουσε η κυβέρνηση του Κιέβου να δηλώσει ότι η κατάρριψη δύο ουκρανικών μαχητικών Su-25 στις 23 Ιούλη στην ανατολική Ουκρανία έγινε με πυραύλους που εκτοξεύτηκαν από ρωσικό έδαφος.

Οσο για αυτούς που βιάστηκαν να εκτιμήσουν ότι η κατάρριψη του μαλαισιανού αεροπλάνου μπορούσε να λειτουργήσει ως καταλύτης για την έναρξη διαπραγματεύσεων και την αναζήτηση ενός συμβιβασμού διαφεύδονται πανηγυρικά. Εχοντας πρωτίστως την υποστήριξη των Αμερικάνων, η κυβέρνηση του Κιέβου ιλιμακώνει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στην πόλη του Ντονέτσκ, ενώ συνεχίζονται σφοδρές συγκρούσεις στην περιοχή του Λουχάνσκ, καλεί σε επιστράτευση άντρες κάτω των '50 και με απόφαση της βουλής διαλύεται η κοινοβουλευτι-

κή ομάδα του «Κομμουνιστικού» Κόμματος Ουκρανίας, με την κατηγορία της υποστήριξης των φιλορωσικών αποσχιστικών δυνάμεων στην ανατολική Ουκρανία.

Στα πλαίσια του κλιμάκωσης του πολέμου από το Κίεβο στην ανατολική Ουκρανία εντάσσεται και η προπαγανδιστική υστερία γύρω από την κατάρριψη του μαλαισιανού αεροσκάφους. Με στόχο να αυξηθεί η πίεση στη Ρωσία για να αναγκαστεί να κάνει υποχωρήσεις στους όρους που θέτει σχετικά με την ανατολική Ουκρανία. Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία να φάξει κανές να βρει αν η κατάρριψη του μαλαισιανού αεροσκάφους οφείλεται σε λάθος των ανταρτών ή αν πρόκειται για προβοκάτσια που στήθηκε από τους Αμερικάνους και τα φερέφωνά τους στο Κίεβο, γιατί εξυπηρετούσε σημαντικά τα σχέδιά τους, σε αντίθεση με τη Ρωσία που δεν είχε να κερδίσει τίποτα. Αυτό που έχει περισσότερη σημασία είναι να επισημάνουμε ότι δύο διαδραματίζονται γύρω από την κατάρριψη του μαλαισιανού αεροσκάφους είναι ένα από τα επεισόδια του άγριου ανταγωνισμού ανάμεσα στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και τον αναγεννημένο ρωσικό ιμπεριαλισμό, που υπερασπίζει όλο και πιο δυναμικά τα συμφέροντά του στη διεθνή σκηνή. Το έχει αποδείξει στη Συρία. Πολύ περισσότερο θα το κάνει στην Ουκρανία, όπου είναι βέβαιο ότι θα συνεχίσει να παρεμβαίνει με κάθε τρόπο, αψηφώντας ακόμη και το κόστος σκληρότερων κυρώσεων, προκειμένου να διατηρήσει την ανατολική Ουκρανία στη σφαίρα επιρροής του και να κρατήσει το ΝΑΤΟ μακριά από τα σύνορά του.

■ ΗΠΑ

Πατρική φροντίδα για τους σιωνιστές μακελάρηδες

«Το Ισραήλ είναι ένας θεμελιώδης σύμμαχος της Αμερικής και χρειάζεται αυτά τα χρήματα για να προστατεύσει τον εαυτό του». Με αυτά τα προκλητικά λόγια υποστήριξε η γερουσιαστής των «Δημοκρατικών» και πρόεδρος της Επιτροπής Πιστώσεων της αμερικανικής Γερουσίας Μπάρμπερα Μίκουλσκι την έκτακτη βοήθεια των 225 εκατομμυρίων δολαρίων, που σχεδιάζεται να δοθεί για την «επιτάχυνση της παραγωγής του αντιπυραυλικού συστήματος του Ισραήλ, Σιδερένιος Θόλοις».

Την ίδια στιγμή, η Επιτροπή έκοψε 1 δισ. δολάρια από το πρόγραμμα βοήθειας των παιδιών των μεταναστών χωρίς χαρτιά. Ακόμα και τώρα που η Γάζα φλέγεται και οι σιωνιστές εξαπολύουν μια ακόμα γενοκτονία, ο θείος Σαμ, σαν... στοργικός πατέρας τους κρατά από το χέρι για να συ-

νεχίσουν το... θεάρεστο έργο τους.

Βέβαια, το μακελειό των αιμάχων της Γάζας, οι εκατόμβες των διαιμελισμένων παιδιών, εξεγείρουν πλέον ανθρώπους και στο εσωτερικό των ΗΠΑ. Γ' αυτό και ο Κέρι πέταξε εκείνες τις δήθεν εκτός μικροφώνου λεξούλες. Από τη μια μπουκώνουν τους σιωνιστές με όπλα και χρήμα και από την άλλη θυμάνουν τόχα με τα εγκλήματα πολέμου κατά του όμισχου τηλθυσμού της Γάζας, για να χαϊδεύουν τη συνείδηση του «μέσου αμερικανού», η οποία είναι ορκούντως ελαστική για να δεχτεί κάθε παραμύθι από την πολιτική ηγεσία.

Το πρόβλημα του Κέρι (και των ομολόγων του στην Ευρώπη) δεν είναι τα εγκλήματα πολέμου των σιωνιστών, αλλά η οργάνωση της απεμπλοκής τους από έναν πόλεμο που δεν μπορούν να κερδίσουν.

Η μερική νίκη της απεργίας των μεταλλωρύχων στη Νότια Αφρική ήταν επόμενο να προκαλέσει αλυσιδωτές απεργίες σε όλους τους τομείς. Ετσι, μία βδομάδα μετά την συμφωνία που επιτεύχθηκε μεταξύ τους ανεξάρτ

Παράδειγμα

Οι Παλαιστίνιοι προσφέρουν και πάλι στην ανθρωπότητα ένα παράδειγμα μαζικού λαϊκού πρωισμού. Ζωντανεύουν ιστορικές μνήμες της εποχής του Β' παγκόσμιου πολέμου. Ζωντανεύει η εποποιία του Λένινγκραντ, που οι πολιορκημένοι κάτοικοι του υπέφεραν τους ναζιστικούς βομβαρδισμούς, την πείνα και τις αρρώστιες επί τριά σχεδόν χρόνια, ενώ οι μαχητές του Κόκκινου Στρατού πάλευαν σώμα με σώμα με τον υπέρτερο σε άνδρες και σε όπλα ναζί πολιορκητή.

Στη Δύση, βέβαια, φτάνει μια στρεβλή εικόνα. Η εικόνα των ερειπίων, των κατεστραμμένων υποδομών, των νεκρών παιδιών, του θρίνου των συγγενών. Εκεί σταματάει η εικόνα κι αρχίζουν τα σχόλια για τη ματαιότητα και το ανέφικτο αυτού του αγώνα, για τις ευθύνες της Αντίστασης και τα παρόμοια.

Στόχος αυτής της προπαγάνδας δεν είναι οι Παλαιστίνιοι, οι οποίοι άλλωστε δίνουν τις απαντήσεις τους «επί του πεδίου» και ως άμαχοι είναι ενωμένοι σαν το νύχι με το κρέας με τα παιδιά τους που συμμετέχουν στις ένοπλες δυνάμεις της Αντίστασης. Στόχος αυτής της προπαγάνδας είναι οι λαοί στη Δύση. Σ' αυτούς θέλουν να αναπτύξουν τη συνείδηση της ματιαρότητας κάθε μορφής αντίστασης.

Δεν είναι καινούργιες αυτές οι ιδέες. Σε όλες τις εποχές της ανθρώπινης ιστορίας τις διέδιδαν οι κυρίαρχοι. Είναι καταγραμμένες και στη δική μας Ιστορία. Από το «Βασίλη κάτσε φρόνιμα...» της περιόδου της οθωμανικής αυτοκρατορίας μέχρι το «οι αντάρτες φταίνε που οι Γερμανοί καίνε τα χωριά» της περιόδου της ναζιφασιστικής κατοχής.

Είναι οι ιδέες της υποταγής μπροστά στον εχθρό, της παραίτησης από κάθε αντίσταση, του σεβασμού του νόμου των κυρίαρχων, παντού και πάντα.

Γ' αυτό και ο αγώνας του παλαιστινιακού λαού
ξεφεύγει από τα στενά όρια της Παλαιστίνης και
αποκτά οικουμενική διάσταση. Αφορά ολόκληρη
την εργαζόμενη ανθρωπότητα. Οχι μόνο από την
άποψη της απαραίτητης αλληλεγγύης σ' αυτόν
τον αγώνα, αλλά και από την άποψη του
παραδείγματος.

Δεν αρκεί να πενθούμε για τους νεκρούς, να οργιζόμαστε με τους ναζι-σιωνιστές δολοφόνους, να διαδηλώνουμε. Πρέπει και να παραδειγματίζομαστε, να βγάζουμε διδάγματα.

Επί 66 χρόνια οι Παλαιστίνιοι ματώνουν, πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος, αλλά δεν το βάζουν κάτω. Συνεχίζουν να αγωνίζονται με όλα τα πρόσφορα μέσα. Ο αγώνας τους έχει κορυφωθεί με βάση ανάπτυξης τη μόνιμα πολιορκημένη Γάζα. Και είναι πλέον σε θέση να αποτρέπουν τον εχθρό από την κατάληψη του εδάφους τους. Χωρίς τις θυσίες τόσων χρόνων, αυτή η πρώτη κατάκτηση δε θα υπήρχε.

Εμμονή στο στόχο, αυτοθυσία, αντίσταση με όλα τα μέσα, ενόπτητα των αγωνιζόμενων, αυτά είναι τα μυνύματα-διδάγματα που στέλνει ο παλαιστινιακός λαός σε όλους μας. Ετσι πρέπει να δούμε το παρόν και το μέλλον μας.

■ Οπως ακριβώς οι ναζί

Οι σιωνιστές του Ιεραήλ ακολουθούν την τακτική των ναζί, τους οποίους υποτίθεται ότι μισούν. Μισούν το διωγμό των εβραίων, όχι όμως και τη ναζιστική τακτική των μαζικών αντιποίνων κατά του άμαχου πληθυσμού, προκειμένου να καμφδεί η μαχητικότητα των αντιστασιακών του οργανώσεων. Το γνωρίζουμε καλά από την ελληνική Ιστορία. Κάθε φορά που οι αντάρτες χτυπούσαν ένα γερμανικό στόχο, οι ναζί σε αντίποινα δολοφονούσαν άμαχο πληθυσμό και έκαιγαν χωριά. Το ίδιο ακριβώς κάνουν οι σιωνιστές στη Γάζα. Δολοφονούν άμαχους και καταστρέφουν σπίτια και δημόσιες υποδομές, για να εκδικηθούν τα χτυπήματα των οργανώσεων της Αντίστασης.

Το κάνουν αυτό για πάνω από εξήντα χρόνια. Ομως σήμερα τα πράγματα δεν είναι όπως παλιότερα. Σήμερα η Αντίσταση είναι σε δέση να τους αντιμετωπίσει στη Γάζα, που αποτελεί τη βάση για τη μελλοντική ανεξάρτητη Παλαιστίνη. Αν πάρουμε την τελευταία εξαετία, δα δούμε ότι αυτή η βάση είναι σήμερα πολύ πιο ισχυρή.

■ Ο κυνισμός του μακελάρη

«Λυπούμαστε πραγματικά που είδαμε τέσσερα παιδιά να σκοτώνονται. Δεν είχαμε την παραμικρή ιδέα ότι βρίσκονταν παιδιά στην περιοχή». Αυτή τη δήλωση έκανε στο BBC ο πρόεδρος της σιωνιστικής οντότητας Σίμων Πέρες. Ολος ο κόσμος γνωρίζει πλέον πως δεν πρόκειται για «παράπλευρες απώλειες», αλλά για ένα ακόμη στοχευμένο έγκλημα της πολεμικής μηχανής των σιωνιστών. Τα τέσσερα ξαδερφάκια έπαιζαν ποδόσφαιρο στην παραλία της Γάζας. Μόνα τους σε μια τεράστια αμμώδη έκταση. Χωρίς να υπάρχει δίπλα τους όχι μαχητής αλλά οποιοσδήποτε ενήλικας άνδρας ή κάποιο κτίριο, κάποια καλύβα έπου, που θα μπορούσε να βρεφτείται στην

■ ***Μνημείο ντροπής***

Ο τίτλος του σχολίου δεν αναφέρεται στη φωτογραφία με τους ισραηλινούς επόκους να μαζεύονται σε λόφους, να παρακολουθούν εν ειδεί σινεμά τους βομβαρδισμούς του άμαχου παλαιστινιακού λαού της Γάζας και να ξεσπούν σε πανηγυρισμούς κάθε που ένα βλήμα από αεροπλάνο, πλοίο ή κανόνι «βρίσκει στόχο», κατεδαφίζοντας μερικά σπίτια στη Γάζα. Η αίσθηση της ντροπής έχει εγκαταλείψει εδώ και πολλά χρόνια την πλειοψηφία του σιωνιστικού πληθυσμού του Ισραήλ. Οι λίγοι εύψυχοι που αντιτίθενται στις υπερεξηγτάχρονες δηριωδίες του σιωνιστικού στρατού δε σώνουν την τιμή αυτού του λαού, αλλά τη δική τους τιμή. Γιατί ήταν και είναι πολύ λίγοι.

Ο τίτλος του σχολίου αναφέρεται σε ανακοίνωση της διαχειριστικής ομάδας του αδηγαϊκού *Indymedia*, που αναπτήθηκε στις 7:37 το πρώι της περασμένης Κυριακής. Αυτή είναι το μνημείο ντροπής. Την παραδέουμε ολόκληρη, κρατώντας τη σύνταξη και την ορδογραφία της:

«Η διαχειριστική ομάδα του *Athens In-dymedia* παρακαλεί τις αυλογικότητες που προσφέρουν στην ενημέρωση για την δημιουργία που πραγματοποιείτε αυτή την στιγμή ενάντια στον Παλαιστινιακό λαό, να δημοσιοποιούν ειδήσεις, γεγονότα, αναλύσεις και πράξεις αλληλεγγύης, που έχουν να κάνουν με την απελευθερωτική αντίσταση των Παλαιστινίων και όχι εκείνη που αναπαράγει μία στρατιωτικού τύπου σύγκρουση μεταξύ δύο κρατών.

Παρόλο που αυτό αποτελεί μία σκληρή πραγματικότητα, οι χωρίς στόχο ρουκέτες των Τζιχαντιστών που κατευδίνωνται ενάντια στον άμαχο Ισραηλινό πληθυσμό, ή ακόμα και ο δάνατος απλών κληρωτών Ισραηλινών στρατιωτών, έχουν για εμάς ανάλογο βάρος με το έγκλημα που συντελείτε από τι Ισραηλινό κράτος, εις βάρος του Πλαισιονιακού λαού.

Η υπεράσπιση του δικαιώματος στην ζωή και την ευημερία αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα όλων των ανθρώπων ανεξάρτητα με την εδινικότητα που έτυχε αυτοί να έχουν.

Ετσι λοιπόν δημοσιεύσεις που αναπαράγουν δημοσιογραφικού τύπου πολεμικές ανταποκρίσεις μεταξύ στρατών από εδώ και στο εξής δα πηγαίνουν στα κρυμμένα.

Ευχαριστούμε για την κατανόηση του προβληματισμού και της απόφασής που έχουμε λάβει, και παρακαλούμε για την καλύτερη δυνατή συνέχιση της συνεργασίας πάνω σε αυτή την βάση».

Σίφα, το μεγαλύτερο της Γάζας. Δεν έφυγε, όπως έκαναν άλλοι Δυτικοί. Εμεινε εκεί, στο πλευρό των συναδέλφων και μαθητών του, πιστός στο ιατρικό του καθήκον, πρότυπο ανδρωπιάς και αληθεγύγυα.

Εγραψε μεταξύ άλλων σε μια συγκλονιστική επιστολή που έστειλε σε συναδέλφους και φίλους του την περασμένη Κυριακή:

«Οι ήρωες στα ασθενοφόρα και σε όλα τα νοσοκομεία της Γάζας δουλεύουν βάρδιες των 12 έως 24 ωρών, γκρίζοι από την κούραση και τον απάνθρωπο όγκο της δουλειάς [χωρίς καθόλου πληρωμή στη Σίφα τους τελευταίους 4 μήνες], περιδάλπουν, κάνουν διαλογή περιστατικών, προσπαθούν να κατανοήσουν το ακατανόητο χάος από κορμιά, μεγέθη, μέλη, ανδρώπων που περπατούν, δεν περπατούν, αναπνέουν, δεν αναπνέουν, αιμορραγούν, δεν αιμορραγούν. ΑΝΘΡΩΠΩΝ!

Για άλλη μια φορά αντιμετωπίζονται σαν ζώα από "τον πιο ηδικό στρατό του κόσμου" [sic!]. Ο σεβασμός μου για τους τραυματίες είναι απεριόριστος, για τη συγκρατημένη τους αποφασιστικότητα εν μέσω του πόνου, της αγωνίας και του δοκ. Ο δαυμασμός μου για το προσωπικό και τους εδελοντές είναι απεριόριστος, η εγγύητά μου με την παλαιοινιακή "sumud" [σ.τ.μ. αιλόνητη επιμονή] μου δίνει δύναμη, ακόμη και αν υπάρχουν στιγμές που δέλω μόνο να ουρλιάζω, να κρατήσω κάποιον σφιχτά, να κλάψω, να μυρίσω το δέρμα και τα μαλλιά του ζεστού παιδιού που είναι βουτηγμένο στο αίμα, να προστατέψουμε ο ένας τον άλλο σε μια ατέλειωτη αγκαλιά – αλλά δεν έχουμε αυτή την πολυτέλεια, ούτε εμείς ούτε εκείνοι».

■ Η γυμνή αλήθεια

Είτε του ξέφυγε είτε το έκανε ηδελημένα, όπως είναι το πιο πιθανό [γιατί] έχει και κάτι προσωπικά με τον Νετανιάχου, ο Τζον Κέρι είπε [εκτός μικροφώνου, όπως είναι η επίσημη άποψη] τη γυμνή αλήθεια για τις δήμεν «στοχευμένες επιδέσεις των σιωνιστών που μακελεύουν γέρους και γυναικόπαιδα στη Γάζα. Η δεύτερη φράση του [«έίναι τρελό να μην κάνουμε τίποτα»] αποτελεί το φερετζέ της αμερικανικής πολιτικής, η οποία είναι αυτή που χρηματοδοτεί και εξοπλίζει το σιωνιστικό μόρφωμα, αυτή που του ανάβει το πράσινο φως για τα διαρκή εγκλήματα πολέμου και κατοχής που διαπράτει σε βάρος του παλαιοινιακού λαού.

■ Door to door

Εφτιαζαν ένα φυλλάδιο για την προστασία των ακτών από τα σκουπίδια (θύμιζε διαφριστικό φυλλάδιο εταιρίας καλλυντικών), φόρεσαν τα σακίδια στην πλάτη, φώναζαν τις κάμερες [χωρίς αυτές δε διέπαιναν στον κόπο] και πήραν σβάρνα τις παραλίες της Αττικής για να τα μοιράσουν στους λουόμενους ο Θεοδωράκης και οι «εδελοντές» του Ποταμού. Εξυπηρέτησαν την κίνηση. Το απολιτικό εκλογικό κοινό, στο οποίο απευδύνεται το Ποτάμι, ταιμπάει σε κάτι τέτοια. Άσε που κολακεύεται να βλέπει τον αρχηγό [συγνώμη, τον επικεφαλής] Σταύρο, γνωστή τηλεπερόσονα, να μοιράζει μόνος του τα φυλλάδια, την ώρα που οι άλλοι ηγέτες της Κεντροαριστεράς είναι άφαντοι και τους βλέπεις μόνο στα τηλεοπτικά ρεπορτάζ να δηλώνουν διάφορα ακαταλαβίστικα για την «ενότητα της Δημοκρατικής Παράταξης».

■ Σπέκουλα

Εγραφαν τα «Νέα», στο πρωτοσέλιδο editorial της περασμένης Τρίτης: «Στην Ελλάδα, τα χρόνια του Μνημονίου, οι λογαριασμοί του ηλεκτρικού ρεύματος – μόνο για το κομμάτι της ενέργειας, χωρίς να υπολογίζονται τα χαράσταια – έχουν αδροιστικά αυξηθεί 44%. Και ποια είναι η λύση για τη φυλλάδια του Ψυχάρη; «Η πραγματικότητα αυτή υπερβαίνει τη συζήτηση για τη «μικρή ΔΕΗ»: επιτέλους, απαιτείται ανταγωνισμός στον χώρο της ενέργειας, ώστε να μειωθούν οι τιμές!».

Τόσο φτηνιάρικη σπέκουλα. Να πουλήσουμε τη ΔΕΗ σε ιδιώτες καπιταλιστές, για να φτηνύνει το ρεύμα! Οι οποίοι διώτες καπιταλιστές προφανώς λειτουργούν τις επιχειρήσεις τους για λόγους φιλανθρωπικούς!

■ Ποιον να πιστέψουμε;

Μας μπέρδεψαν πάλι οι ΣΥΡΙΖΑίοι. Την Κυριακή, η Realnews κυκλοφόρησε με συνέντευξη Σκουρλέτη, ο οποίος όταν ρωτήθηκε τι δια κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ αν δεν έχει αυτοδυναμία, δια επιδιώξει δευτέρες εκλογές ή δια εξαντλήσει κάθε πιθανότητα, προκειμένου να μην επιστρέψει την εντολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, προσπάθησε να κάνει ντρίμπλα α'λα Μέσι: «Δεν είναι λίγο άκαιρα τέτοιου είδους ερωτήματα; Πάντως, σε κάθε περίπτωση, δια επιδιώξουμε λύσεις που να είναι φερέγγυες και συνεπείς με τα σά έχουμε δεσμευτεί απέναντι στο ελληνικό λαό».

Η αισάφεια μάλλον δεν άρεσε στον Ν. Βούτση, ο οποίος τη Δευτέρα έδωσε σαφή απάντηση στο ίδιο ερώτημα: «Εμείς δεν πρόκειται να πάρουμε την ευδύνη να οδηγήσουμε τη χώρα σε εκλογές σε περίπτωση που δεν υπάρχει αυτοδυναμία». Μ' άλλα λόγια, δ' αναζητήσουν πάσα δυσία κυβερνητική λύση, ακόμη και στο πλαίσιο «μεγάλου συνασπισμού» με τους... τρισκατάρατους.

«Οι οι σοσιαλιστές, εξηγώντας τον ταξικό χαρακτήρα του αστικού πολιτισμού, της αστικής δημοκρατίας, του αστικού κοινοβουλευτισμού, έκφραζαν πρην ιδέα που διατυπώθηκε με τη μεγαλύτερη επιστημονική ακρίβεια από τον Μαρξ και τον Ενγκελ, την ιδέα ότι η πιο δημοκρατική αστική δημοκρατία δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια μηχανή για την καταστολή της εργατικής τάξης από την αστική τάξη, της μάζας των εργαζομένων από μια χούρτα καπιταλιστές. Ανάμεσα σ' αυτούς που κηρύσσονται σήμερα κατά της δικτατορίας και υπέρ της δημοκρατίας, δεν υπάρχει ούτε ένας επαναστάτης, ούτε ένας μαρξιστής που να μην πήρε χίλιους όρκους μπροστά στους εργάτες ότι παραδέχεται αυτή τη βασική αλήθεια του σοσιαλισμού, και τώρα που το επαναστατικό προλεταριάτο άρχισε να αναταράζεται και να μπαίνει σε κίνηση για τη συντριβή αυτής της μηχανής καταπέσης και την κατάκτηση της προλεταριακής δικτατορίας, οι προδότες αυτοί του σοσιαλισμού παρουσιάζουν έτσι τα πράγματα, σαν να είναι γεγονός πως η αστική τάξη

θηκε ανέπαφη και το μόνο που άλλαξε ήταν η μορφή διακυβέρνησης.

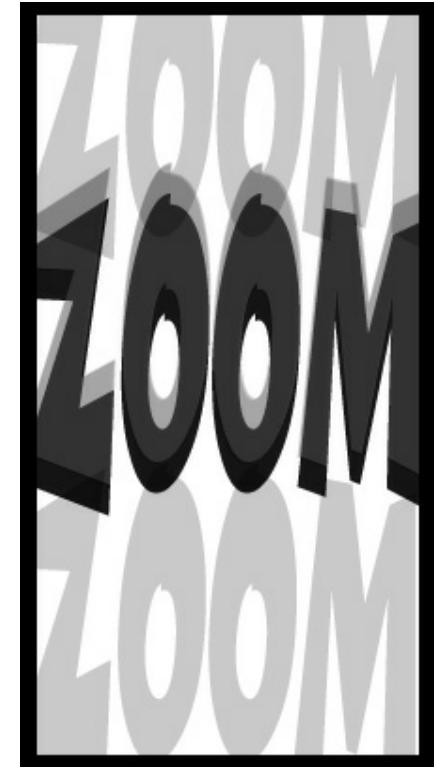
Σπεύδουμε ν' απαντήσουμε σε όσους θα σηκώσουν θύελλα διαμαρτυριών: ασφαλώς και δεν είναι αδιάφορη η μορφή διακυβέρνησης. Ασφαλώς και η κοινοβουλευτική δημοκρατία προσφέρει περισσότερες δυνατότητες για την ανάπτυξη της ταξικής πάλης, ασφαλώς και οι κομμουνιστές δε μένουν αδιάφοροι μπροστά στο φοιτησμό. Ας αφήσουμε τα αυτονότα (και πτωνηρά) και ας επικεντρωθούμε στην ουσία του ζητήματος που εκ των πραγμάτων τέθηκε τον Ιούλιο του 1974. Ήταν η αποκατάσταση του κοινοβουλευτισμού το τέλος; Πολλοί είπαν πως όχι (ακόμη και ο μέγας δημαρχός Ανδρέας Παπανδρέου που έθετε εκείνες τις μέρες τα θεμέλια της σοσιαλδημοκρατίκης του δυναστείας), όμως στην πράξη η απάντησή τους ήταν ναι.

Τον Ιούλιο του 1974 φάνηκε καθαρότερα από ποτέ το μεγάλο κενό επαναστατικής πολιτικής. Μια εικοσαετία αναθεωρητισμού, αποκήρυξης της στρατηγικής και τακτικής της προλεταριακής επανά-

κάτω.

Το 1974, το πέρασμα από τη χούντα στον κοινοβουλευτισμό πανηγυρίστηκε ως ιστορική κατάκτηση, μετατράπηκε σε ιδεολόγημα και θόλωσε την ταξική συνειδηση, ανοίγοντας το δρόμο στην εδραίωση της σοσιαλδημοκρατίας. Το 2014, η έξοδος από την πολιτική των Μνημονίων αναζητείται στη σφαίρα μιας άλλου τύπου αστικής διαχείρισης, διανθίζεται με δήθεν μεταβατικά συνθήματα (εργατικός έλεγχος και τα παρόμοια) που στις συγκεκριμένες συνθήκες μετατρέπονται στο αντίθετο τους, και λειτουργούν ως πρόγραμμα ενσωμάτωσης, και στρώνει το δρόμο σε μια νέα σοσιαλδημοκρατία, άφθορη καθώς δεν άσκησε εξουσία, όπως ήταν και η παλιά σοσιαλδημοκρατία τα πρώτα μεταχουντικά χρόνια. Η μόνη διαφορά είναι πως το 1974 υπήρχε ένα ισχυρό διεκδικη-

Σαράντα χρόνια «ομαλότητας»

έχει δωρίσει στους εργαζόμενους την "καθαρή δημοκρατία", πως η αστική τάξη έχει παραιτηθεί από κάθε αντίσταση και είναι έτοιμη να υποταχθεί στην πλειοψηφία των εργαζόμενων, πως στην αστική δημοκρατία δεν υπάρχει και δεν υπάρχει καμιά κρατική μηχανή για την καταστολή της εργασίας από το κεφάλαιο».

B.I. Λένιν

Ηταν πολλοί αυτοί που γνώριζαν αυτές τις θεμελιώδεις επισημάνσεις των κλασικών του κομμουνισμού, λίγοι όμως αυτοί που τις ενσωμάτωναν στον πολιτικό τους λόγο. Οι υπόλοιποι τις γνώριζαν, αλλά εκείνο που τους ενδιέφερε ήταν η εξασφάλιση του πολιτικού τους μελλοντούς σε μια αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία και όχι η προοπτική της επαναστατικής αριστεράς να ήταν τότε πολύ πιο ισχυρή από σήμερα, όμως ήταν τέτοιες οι ανυπαρχίες της και τόσο ανίσχυρη η κοινωνική της γείωση που οι αστικές κοινωνικές επινοήσεις που επροσδιορίζότουν με τη σύγχυση που οι αστικές κοινωνικές επινοήσεις που επροσδιορίζότουν με τη σύγχυση της αναθεωρητικής αριστεράς δε μπορούσαν να πάρουν την ηγεμονία και να σδημάτωσαν σταθερά το κοινοβουλε

Το οριστικό τέλος της ισραηλινής «αθωότητας»

Οι νεολαίοι του εβραϊκού κράτους επιπλένονται στους Παλαιοιστίνους στους δρόμους της Ιερουσαλήμ ακριβώς όπως οι αλλόφυλοι νέοι επιπλένονται στους Εβραίους στους δρόμους της Ευρώπης. Οι Ισραηλινοί του εβραϊκού κράτους βιαστραγούν στα κοινωνικά δίκτυα, επιδεικνύοντας το μίσος τους και μια άνευ προηγουμένου, ως προς το διαβολικό σκοπό της, δίψα για εκδίκηση. Ορισμένοι άγνωστοι άνθρωποι του εβραϊκού κράτους βασίζονται καθαρά στον εθνικισμό του. Είναι τα παιδιά μιας εθνικιστικής και ρατσιστικής γενιάς - οι απόγονοι του Νετανιάχου. Πέντε χρόνια τώρα, δεν έχουν ακούσει τίποτε άλλο απ' αυτόν τον πραγματικό δάσκαλο αυτής της γενιάς, τον πρωθυπουργό Βενιαμίν Νετανιάχου, εκτός από την υποκίνηση στο μίσος, την καταστροφολογία και την υπεροχή πάνω στους Αραβες. Ούτε μια ανθρώπη λέξη ούτε έκφραση συμπάθειας και λύπης ή ίστης μεταχείρισης. Μεγάλωσαν με την προκλητική απάίτηση να αναγνωριστεί το Ισραήλ ως ένα 'εβραϊκό κράτος' και έβγαλαν τα αναπόφευκτα συμπεράσματα...

Ο όχλος ήταν ο πρώτος που εσωτερίκευσε την πραγματική του σημασία: ένα εβραϊκό κράτος είναι αυτό στο οποίο υπάρχει χώρος μόνο για Εβραίους. Η τύχη των Αφρικανών είναι να σταλούν στο κέντρο κράτησης Holot στην έρημο Νεγκέφ, ενώ των Παλαιοιστίνων να υποφέρουν από τα πογκρόμια.

Τα λόγια ενός από τους πιο μισητούς στο σιωνιστικό Ισραήλ δημοσιογράφους, του Γιδέον Λεβί (βλ. <http://stopwar.org.uk/news/israel-our-wretched-jewish-state-is-racist-nationalistic-and-mean-for-jews-only#.U86rQLF7S2E>) μας ήρθαν στο μισολό διαβάζοντας την «παράκληση»-απαγόρευση του Indymedia στις ειδήσεις που αναπαράγουν «μία στρατιωτικού τύπου σύγκρουση μεταξύ δύο κρατών», γιατί ο θάνατος των Ισραηλινών αμάχων ή και των «απλών κληρωτών Ισραηλινών στρατιωτών» (sic!) έχει ανάλογο βάρος με το έγκλημα εις βάρος του παλαιοιστινιακού λαού (<https://athens.indymedia.org/post/1528847/>)!

Οπως ακριβώς ο θάνατος των γερμανών κληρωτών που αναγκάζονταν να πολεμήσουν στη Βέρμοχτ θα είχε... ανάλογο βάρος με τα εκτομμύρια των αμάχων, αλλά και των ανταρτών, που δολοφονήθηκαν από το ναζιστικό στρατό κατοχής, θα προσθέταμε. Το δόγμα «οι λαοί δε φταίνε ποτέ» στην περίπτωση του Ισραήλ φτάνει στο αποκορύφωμα της παραδοξολογίας του. Οι αντιθετές φωνές, όπως αυτές του Γιδέον Λεβί και ορισμένων Ισραηλινών οργανώσεων που καταγγέλλουν τη σιωνιστική βαρβαρότητα, αποτελούν την εξαίρεση στον κανόνα. Η ύπαρξή τους δεν αποτελεί απόδειξη για τη «δημοκρατικότητα» του Ισραηλινού κράτους, αλλά το άλλοι για τις φρικαλεότητες που διαπράττει.

Δεν είναι αυτοί που ψηφίζουν τους ρατσιστικούς νόμους, ούτε αυτοί που παίρνουν αποφάσεις για το αν θα βομ-

θρώπους; Πόσοι αντιστάθηκαν στις δολοφονικές επιδρομές του Ισραηλινού στρατού στη Δυτική Οχθή, στις κατεδαφίσεις χιλιάδων σπιτιών Παλαιοιστίνων, στην εξαθλίωση του παλαιοιστίνου εργάτη στα σκλαβοπάζαρα του Ισραήλ, στην αποικιοκρατική βαρβαρότητα των εποίκων στους εκαποντάδες εποικισμούς στη Δυτική Οχθή, στις φυλακίσεις και την κακομεταχείριση εκαποντάδων παιδιών Παλαιοιστίνων στα Ισραηλινά κολαστήρια; Πόσοι βγήκαν στους δρόμους για να καταγγείλουν το έγκλημα κατά της Γάζας, το 2008-9, το 2012, σήμερα;

Μόνο όταν άρχισαν να σκοτώνονται στρατιώτες τους άρχισε να ταρακούνεται η Ισραηλινή κοινωνία. Και πάλι όμως όχι υπερασπιζόμενοι το δίκαιο αγώνα των Παλαιοιστίνων, αλλά υπερασπιζόμενοι την «ηρεμία», αδιαφορώντας για το αν αυτή σημαίνει συνέχιση της κατοχής, της καταπίεσης, των επιδρομών, του αποκλεισμού.

Αντίθετα, μόλις λίγους μήνες πριν, είδαμε πολλούς Ισραηλινούς μαθητές να διαδηλώνουν στην περιοχή E-1 της κατεχόμενης Δυτικής Οχθής, φωνάζοντας συνθήματα ενάντια στις συνομιλίες για συμφωνία ειρήνευσης μεταξύ του Αμπάς και των Σιωνιστών και υπέρ των εποικισμών, σε μία διαδήλωση που οργανώθηκε από την ακροδεξιά οργάνωση Ναχόλα (βλ. <http://www.ekseggersi.gr/issue/766/Πολιτική/21023.Κρατική-πλοιαρική-οι-ακροδεξιές-κρουαγές-και-ο>).

Ισως κάποιοι να μας κατηγορήσουν για αντισημιτισμό. Είναι η πάρια κατηγορία προς όσους αντιτίθενται και καταγγέλλουν τον Ισραηλινό ναζισμό. Όμως, η θέση μας ότι ο Ισραηλινός λαός είναι συνυπεύθυνος για τη χρόνια καταπίεση του παλαιοιστινιακού λαού δεν προκύπτει ούτε από εθνικά, ούτε από φυλετικά, ούτε από θρησκευτικά κριτήρια. Από τα γεγονότα προκύπτει. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί κανείς να χαιδεύει αυτιά, ταφαβλέποντας τις ευθύνες της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ισραηλινού λαού που έχει περιελθει σε κατάσταση ανάλογη με αυτή που βρισκόταν ο γερμανικός, πριν από οχτώ δεκαετίες, ούταν στήριζε το ναζισμό και το Τρίτο Ράιχ του.

Οσο για το... οι θάνατοι αίματων Ισραηλινών κληρωτών, ας θυμηθούμε τα λόγια ενός από τους λίγους αρνητές στρατευτής στο Ισραήλ, το 2006, του 19χρονου τότε Ομρί Εβρόν, που με θάρρος δήλωνε: «Πολλοί Ισραηλινοί νιώθουν ενοχή και θλίψη όταν ακούνε στις ειδήσεις ότι σκοτώθηκε ένα αγόρι από την Παλαιοιστίνη από πυρά πυροβολικού στη Γάζα. Όμως λίγοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται ότι οι δολοφόνοι αυτού του αγρού είναι 18χρονοι Ισραηλινοί στρατιώτες, όπως οι γιοι τους και οι γιοι των συγγενών και των γειτόνων τους. Ο κόσμος δε σκέφτεται το γεγονός ότι "οι αγαπημένοι μας γιοι και κόρες", όπως πολλοί Ισραηλινοί αποκαλούν τους στρατιώτες, είναι υπεύθυνοι για τις δολοφονίες γυναικών και παιδιών» (<http://www.ekseggersi.gr/issue/442/Διεθνή/9123.Ηλιαχτιδο-σε-μαύρο-τοπίο>).

Κινούμενη

Μπορεί οι Σιωνιστές να σύρθηκαν σε χεροσία επέμβαση στη Γάζα, όμως κανένας από τους διακηρυγμένους στόχους αυτής της επέμβασης δεν έχει επιτευχθεί. Οι εκτοξεύσεις ρουκετών από την Παλαιοιστινική Αντίσταση προς το Ισραήλ δεν έχουν μειωθεί (έφτασαν ήδη τις 2.200), ενώ ο σιωνιστικός στρατός αδυνατεί να εντοπίσει και να χαρτογραφήσει το διαιδιλάδες δίκτυο τουνέλ που συνδέουν το Ισραήλ με τη Γάζα και τα χρησιμόποιουν οι μαχητές της Αντίστασης για να κάνουν καταδρομικές επιχειρήσεις μέσα στο Ισραήλ προκαλώντας στο σιωνιστικό στρατό τις μεγαλύτερες απώλειες που είχε ποτέ σε συγκρούσει με Παλαιοιστίνους.

Απέναντι στο σιωνιστική εισβολέα, η Αντίσταση χρησιμοποιεί τεχνικές πολέμου τις οποίες αυτός δεν μπορεί να αντιμετωπίσει. Οι μαχητές των ομάδων της Αντίστασης έχουν κατασκευάσει ένα διαιδιλάδες και μεγάλο σε μήκος δίκτυο υπόγειων τούνελ που διακλαδώνονται μέσα στο έδαφος της Γάζας και οδηγούν από τη Γάζα στο Ισραήλ. Αυτό το δίκτυο δίνει τη δυνατότητα στους παλαιοιστινιούς μαχητές να μην εκτίθενται στα εχθρικά πυρά κατά τις μετακινήσεις τους και να εκτελούν καταδρομικές επιχειρήσεις στα Ισραηλινά μετόπισθεν, όπου χτυπιούν Ισραηλινές περιπτόλους αιφνιδιάζοντας τον εχθρό. Σε μια τέτοια καταδρομική επιχείρηση, μα-

Ο μύθος των «ανθρώπινων ασπίδων» της Χαμάς

Με τον παραπάνω τίτλο, άρθρο του βρετανικού Independent (<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/israel-gaza-conflict-the-myth-of-hamass-human-shield-9619810.html?printService=print>) ανατρέπει τα ψέματα της Ισραηλινής προπραγάδας για τις δήθεν «ανθρώπινες ασπίδες» που χρησιμοποιεί η Παλαιοιστινική Αντίσταση, προκειμένου να δικαιολογήσει το Ισραήλ τα μαζικά εγκλήματα πολέμου που διαπράττει.

Ο ανταποκριτής της εφημερίδας συνομίλησε με κατοίκους της Γάζας και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «ορισμένοι Γάζαιοι παραδέχτηκαν ότι φοβούνται να κριτικάρουν τη Χαμάς, αλλά κανένας τους δεν υποχρεώθηκε από την οργάνωση να μείνει σε επικίνδυνα σημεία και να γίνει αθελητα ανθρώπινη ασπίδα».

Απαντώντας στις εκκλήσεις των σιωνιστών προς τον πληθυνό να εγκαταλείψει τα σπίτια του, κάτοικος της Γάζας δήλωσε στον ανταποκριτή του Independent: «Πού να πάμε; Ορισμένοι άνθρωποι μετακινήθηκαν από τα περίχωρα της Χαν Γιούνις στο κέντρο, όταν οι Ισραηλινοί τους προειδοποίησαν, και τότε βομβαρδίστηκε το κέντρο. Ανθρωποι έχουν μετακινήθει από αυτή την περιοχή σε κατάσταση ανάλογη με αυτή που βρισκόταν ο γερμανικός, πριν από οχτώ δεκαετίες, ούταν στήριζε το ναζισμό και το Τρίτο Ράιχ του.

Γύρω στους 85.000 είναι οι άνθρωποι που μετακινήθηκαν στη Γάζα το τελευταίο διάστημα, γεμίζοντας ασφυκτικά τα καταφύγια που στήμηκαν πρόχειρα από τον ΟΗΕ. Σε ορισμένα σχολεία οι τάξεις που πριν είχαν 30 παιδιά έχουν υπερδιπλασιστεί (με τον αριθμό των παιδιών να φτάνει μέχρι και τα 70). Πολλοί κάτοικοι της Γάζας φιλοξενούν συγγενείς, με απο

άμμος η Γάζα για τους Σιωνιστές

Αντιπροσωπίες όλων των ένοπλων οργανώσεων σε κοινή συνέντευξη Τύπου στη Γάζα.

χητές της Χαμάς χτύπησαν όχημα που μετέφερε ισραηλινούς στρατιώτες, σκοτώνοντας έξι και αιχμαλωτίζοντας ένα, τον οποίο σκοτεύουν να ανταλλάξουν με εκατοντάδες παλαιστίνιους κρατούμενους στα Ισραηλινά κολαστήρια. Το δίκτυο των υπόγειων τούνελ είναι εξοπλισμένο με εφόδια για επιβίωση, που αρκούν για μήνες, και διαθέτει εσωτερικό δίκτυο επικοινωνίας.

Εκτός από το δίκτυο των υπόγειων τούνελ για κατοδρομικές επιχειρήσεις, οι ένοπλες ομάδες της Αντίστασης έχουν παραδεύσει με εκρηκτικά δρόμους πρόσβασης των αρμάτων μάχης στα πεδία των συγκρούσεων, τα οποία πυροδοτούνται από απόσταση και είναι ικανά να αχρηστεύσουν τα «ανίκητα», σύμφωνα με τη σιωνιστική προπαγάνδα, άρματα μάχης «Μερκάβα», τα οποία αποτελούν την

αιχμή του δόρατος του δυνάμεων εδάφους των σιωνιστών. Από τις ανατινάξεις στρατιωτικών οχημάτων σε παραδεύμενους δρόμους έχουν σκοτωθεί 13 Ισραηλινοί στρατιώτες. Εκτός από δρόμους, οι μαχητές της Αντίστασης έχουν παραδεύσει ολόκληρα κτίρια μέσα στις πόλεις της Γάζας περιμένοντας τους εισβολείς να μπουν σ' αυτά, σε περίπτωση που τα χερσαία τμήματα του σιωνιστικού στρατού από την περίμετρο των πόλεων, όπου βρίσκονται μέχρι στιγμής, εισέλθουν σ' αυτές.

Τα γεγονότα δείχνουν ότι η Παλαιστίνιακή Αντίσταση προετοιμαζόταν για χρόνια προκειμένου να αντιμετωπίσει χερσαία επέμβαση από τους σιωνιστές, με αποτέλεσμα να τους προκαλεί βαριές απώλειες αιφνιδιάζοντάς τους. Πλέον, οι σιωνιστές, λόγω της χερσαίας επέμβασης και της

μάχης «σώμα με σώμα» με τους κολά εκπαιδευμένους –και κυρίως αποφασισμένους και οπλισμένους με τη θέληση που δίνει ο αγώνας για το δίκιο και την ελευθερία– μαχητές της Αντίστασης, έχουν χάσει σε μεγάλο βαθμό το πλεονέκτημα της συντριπτικής υπεροπτίλας έναντι της Αντίστασης και πρόκειται να το χάσουν εντελώς σε περίπτωση που δοκιμάσουν να προελάσουν μέσα στις πυκνοδομημένες πόλεις της Γάζας. Και βέβαια, το σύστημα αντιπραυσιλίκης προστασίας του Ισραήλ «Σιδερένιος Θόλος» έχει αποδειχτεί ένα τεράστιο και πιανάκριβο φιάσκο.

Οι κάτοικοι των περιοχών της Γάζας, όπου έχει εισβαλεί ο εχθρός, αρνούνται να φύγουν, παρά τις προειδοποιήσεις των σιωνιστών ότι αποτελούν στόχους των βομβαρδισμών από το πυροβολικό και την αεροπορία του Ισραηλινού στρατού, εμποδίζοντας τους σιωνιστές να ιστοπεδώσουν αυτές τις περιοχές προκειμένου να εισβάλλουν μετά ανενόχλητα τα άρματα μάχης των χερσαίων δυνάμεών τους.

Οι εξελίξεις στα πεδία των μαχών και οι βαριές απώλειες που έχουν υποστεί οι σιωνιστές έχουν προκαλέσει κύμα δυσαρέσκειας στα Ισραηλινά ΜΜΕ, τα οποία κατηγορούν τον Νετανιάχου ότι από τη μια δεν έχει διαμορφώσει πλάνο εξόδου από την εισβολή στη Γάζα και από την άλλη δεν είναι αποφασισμένος να προχωρήσει μέχρι τέλους αυτή την επιχείρηση.

Η γνωστή ακροδεξιά ισραηλινή εφημερίδα «Γεντιότ Αχρονότ» δημοσίευσε

άρθρο την Τρίτη 22 Ιούλη με τίτλο «Την σύγκρουση δεν την καθοδηγεί το Ισραήλ αλλά η Χαμάς», δείχνοντας ξεκάθαρα ποιος έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων στην παρούσα φάση. Παράλληλα, δηλώνει ευθαρσώς ότι ήταν μεγάλο λάθος η αποχώρηση του Ισραήλ από τη Γάζα, γεγονός που άνοιξε τον ασκό του Αιόλου για το Ισραήλ, που δεν έχει άλλο τρόπο για να τον κλέσει εκτός από την επανακατάληψη της Γάζας.

Από την άλλη, η κεντρώα «Χααρέτζ» υπερασπίζεται τρόπον τινά τον Νετανιάχου που δεν βιάστηκε να προχωρήσει σε χερσαία επέμβαση, γνωρίζοντας ότι πολύ δύσκολα το Ισραήλ μπορεί να πετύχει τους διακριγμένους στόχους της χερσαίας επέμβασης. Παράλληλα, επισημαίνει κάτι που γνωρίζουν πολύ καλά οι σιωνιστές.

Οι μια περιορισμένη χερσαία επέμβαση δεν πρόκειται να βλάψει ουσιαστικά τη Χαμάς και την Αντίσταση συνολικά, όμως το Ισραήλ δεν μπορεί να σηκώσει το κόστος μια εκτεταμένης επιχείρησης, η οποία θα οδηγήσει στο θάνατο απροσδιόριστο αριθμό στρατιωτών του. Η σφροδρότητα της στρατιωτικής αντίστασης που προέταξαν οι ένοπλες ομάδες της Παλαιστινιακής Αντίστασης έχει προκαλέσει έκπληξη και τρόμο στους Ισραηλινούς στρατιωτικούς αναλυτές, οι οποίοι ούτε στους χειρότερους εφιάλτες τους δεν έβλεπαν κάτι τέτοιο.

Οι σιωνιστές αναζητούν πλέον εναγωνίως τη σύναψη ανακωχής με την Αντίσταση, η οποία βάζει ως προαπαιτούμενος όρους την πλήρη άρση του αποκλεισμού της Γάζας και την

απελευθέρωση όσων Παλαιστινίων απήγθησαν από τον ισραηλινό στρατό στη Δυτική Οχθη, μετά την αιχμαλωσία των τριών νεαρών εποικών στις αρχές Ιούνη. Η έκβαση της σύγκρουσης έχει καταστήσει σαφές ότι προπαγανδιστικά έχουν ήτταθεί σε όλα τα επίπεδα και αυτό που τους ενδιαφέρει κυρίως τώρα είναι πώς θα παρουσιάσουν την επερχόμενη ήττα τους σαν νίκη στη φασιστικοποιημένη ισραηλινή κοινή γνώμη, προκειμένου να δικαιολογήσουν τις μεγάλες απώλειες που έχουν υποστεί στο πεδίο της μάχης.

Παράλληλα, γλυκοκοιτάζουν τον Αμπάς ως συνομιλητή για την επιτευξία συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός, παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι ο Αμπάς έχει ξεδοντιστεί εντελώς και δεν εκπροσωπεί κανένα εκτός από την εξουσιοποιητική κλίκι του Δεύτερου Εστι, για ακόμα μια φορά, ότι επιθυμούμενος διακοώς την αποχώρηση του σιωνιστικού στρατού από τη Γάζα, της οποίας το μαλακό και εύφορο χώμα τείνει να μετατραπεί σε κινούμενη άμμο για το στρατό τους.

Στη Δυτική Οχθη, οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις συνεχίζονται, με τον ισραηλινό στρατό να πυροβολεί στο φαχνό, έχοντας ήδη σκοτώσει τρεις διαδηλωτές. Η νέα Ιντιφάντα που σαρώνει τις πόλεις της Δυτικής Οχθης δυσκολεύει οικόμη περισσότερο τους σιωνιστές, δημιουργώντας μια κατάσταση που δεν έχει προηγούμενο, αφού για πρώτη φορά Γάζα και Δυτική Οχθη πολεμάνε από κοινού τον κατακτητή.

Η Αντίσταση μας έμαθε να κρατάμε ψηλά το κεφάλι!

Αυτό που θα διαβάσετε δεν έχει ξαναγίνει στα χρονικά του παλαιστινιακού αγώνα. Δυστυχώς είναι μία πραγματικότητα που δείχνει τον αισχρό ρόλο της Αιγύπτου που τείνει να μετατραπεί σε ένα δεύτερο Ισραήλ στη Μέση Ανατολή.

Δεν αναφερόμαστε στην πρόστιχη «εκεχειρία» που έχει προτείνει ο εκλεκτός των Αμερικανών, στρατηγός Σίσι, για την οποία ούτε κουβέντα δεν θέλει να ακούσει σύσσωμη η Παλαιστινιακή Αντίσταση. Ούτε στη μέχρι τώρα στάση του αιγυπτιακού κράτους που άλλα αυτά τα χρόνια τηρούσε ευλαβικά τον αποκλεισμό της Γάζας, στο πλαίσιο των συμφωνιών με τους σιωνιστές. Αναφερόμαστε στην αιτοκάλυψη της εφημερίδας Al-Akhbar για την «βοήθεια» που έστειλε το αιγυπτιακό κράτος στην Ρωμαϊκή

τιά και άδειες, δε δίστασε να παράσχει τη δική του «βοήθεια» σε τρόφιμα, προκαλώντας το αίσιοθημα αξιοπρέπειας του λαού της Γάζας. Τα τρόφιμα που έστειλε ήταν σάπτια!

Καλά διαβάσατε. Οι 500 τόνοι τροφίμων που έστειλε το αιγυπτιακό κράτος στο υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων της Παλαιστίνης, υπό τον ψευδεπίγραφο τίτλο «προσφορά του αιγυπτιακού λαού», ήταν αλλοιωμένοι και γεμάτοι έντομα! Η οργή των Παλαιστινιών που είδαν αυτό το ανοσούργημα ήταν τέτοια που ορισμένοι θέλησαν να σφραγίσουν το πέρασμα της Ράφα με οδοφράγματα. Γιατί οι Παλαιστίνιοι δεν είναι ζητιάνοι. Μπορεί να είναι φτωχοί και τώρα να δοκιμάζονται από τις σιωνιστικές βόμβες, όμως ούτε υπέρδειν ποτέ ούτε είναι τώρα επαίτες.

«Κανένας δεν πεθαίνει από το λίγο φραγμό. Πεινάμε μόνο για αξιοπρέπεια. Από αυτήν είμαστε πλήρεις και μπορούμε να μοιράσουμε την αξιοπρέπεια σε όσους τη στερούνται. Η Αντίσταση μας έμαθε να κρατάμε το κεφάλι μας ψηλό». Τα λόγια του Καρίμ Αμπάου Ντάρχι, κατοίκου της Λωρίδας της Γάζας, δείχνουν και το επίπεδο αυτών των ανθρώπων, σε αντίθεση με την κατάντια του αιγυπτιακού κράτους που ακόμα παριστάνει το φίλο του παλαιστινιακού λαού.

Αν και το αιγυπτιακό κράτος γύρισε πίσω αεροπλάνο από την Τυνησία με φάρμακα που προορίζονταν για τη Γάζα, παρά το γεγονός ότι διέθεταν όλα τα απαραίτητα χαρ-

της Παλαιστινιακής Αρχής επιχείρησαν να καταστείλουν τους διαδηλωτές που υποστήριζαν την αντίσταση στη Γάζα και πανηγύριζαν για τη σύλληψη ενός στρατιώτη των σιωνιστών. Η σύλληψη του στρατιώτη έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τους Παλαιστινιών της Δυτικής Οχθης, που

Ησυνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών και το καθηγητικό κατεστημένο του ΕΜΠ βάζουν ταφόπλακα σε κατακτήσεις γενεών του φοιτητικού κινήματος. Το φοιτητικό κίνημα οφείλει να τους σταματήσει. Οπως έδειξε πολύτιμα αντανακλαστικά στην αλληλεγγύη του στους απολυμένους διοικητικούς τον Ιούνη, κλείνοντας το ΕΜΠ, έτσι πρέπει να σταματήσει την αξιολόγηση τον Ιούλη.

Το καθηγητικό κατεστημένο του ΕΜΠ, σε αριστή συνεργασία με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών υπαλλήλων του ιδρύματος, καλωσορίζει τους αξιολογητές της κυβέρνησης! Οι υπαλληλοί της ιδιωτικής εταιρίας που έλαβε γενναία χρηματοδότηση από τον κρατικό κορβανά, συγκεκριμένα 142.065 ευρώ, προκειμένου να πραγματοποιήσει αξιολόγηση με ανταγωνιστικά και ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια σε 36 ανώτατα ιδρύματα, βάσει του νόμου Διαμαντοπούλου και του νόμου Αρβανιτοπούλου, συναδέλφους ανενόχλητοι στο Πολυτεχνείο! Μάλιστα, είναι το πρώτο ιδρυμα που επισκέπτονται κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης της ίδιας της συγκλήτου του! Εφαρμόζοντας την αντιδραστική μεταρρύθμιση πρώτα στο ΕΜΠ, ανοίγουν το δρόμο διμεσα για όλα τα ιδρύματα της χώρας.

Συγχωνεύσεις τμημάτων, σημαντική μείωση των δαπανών από τον κρατικό προϋπολογισμό, νέες απολύσεις υπαλλήλων των πανεπιστημάτων και ένα πλαίσιο «εύρυθμης» λειτουργίας επιχειρήσεων που θα μπαίνουν ανενόχλητες πλέον στα πανεπιστήμια, αξιοποιώντας τις εργαστηριακές υποδομές και διευρύνοντας το εργασιακό καθεστώς γαλέρας στους μεταπτυχιακούς και ερευνητές, που σήμερα δουλεύουν στη συντριπτική τους πλειοψηφία μόνο με μπλοκάκι, θα είναι τα πρώτα αποτελέσματα της αξιολόγησης. Στο εγγύς μέλλον, έχοντας διαμορφώσει μια ζοφερή κατάσταση για τη λειτουργία των πανεπιστημάτων, θα επιβάλλουν διδακτρικά και εξέταστρα σε όλους τους φοιτητές, ιδιωτικοποίηταις πλήρως την ανάτατη εκπαί-

■ ΕΜΠ

Ταφόπλακα σε κατακτήσεις του φοιτητικού κινήματος

δευτη, υλοποιώντας την αντιδραστική μεταρρύθμιση που οδηγεί τα πανεπιστήμια πίσω ολοταχώς στη δεκαετία του 60.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών εντελώς προκλητικά παρουσιάζει σε ψιθύρους, στα πηγαδάκια, στο παρασκήνιο -δημόσια ούτε που τολμά να βγάλει μια ανακοίνωση- το αποτέλεσμα της συμφωνίας που έκανε πριν τα Χριστούγεννα με τον Αρβανιτόπουλο, προκειμένου να σπάσει την απεργία και να αφήσει μόνους τους απεργούς στο ΕΚΠΑ, ως νίκη! Εμφανίζουν ως νίκη το γεγονός ότι ένας στους δυο συναδέλφους τους ρίχνεται στο Καιάδα της ανεργίας!

Τώρα, ακόμη και μετά από αυτή την εξέλιξη, που δικαιώνει πλήρως όσους συναδέλφους τους θεωρούσαν ότι η απεργία έπρεπε να συνεχιστεί, μιας και η κυβέρνηση ήταν στριμωγμένη στο καναβάτσο και με ένα δυνατό χτύπημα θα οπισθοχωρούσε, αποσύροντας τις απολύσεις, συνεχίζουν να πατάνε πάνω σε «πτώματα» συναδέλφων τους, προκειμένου να υλοποιήσουν μια από τις πιο αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που έχει εφαρμοστεί ποτέ στο δημόσιο πανεπιστήμιο, προσφέροντας ολοφάνερο πλέον εκδούλευση στους κυβερνώντες. Υπόσχονται στους διαθέσιμους υπαλλήλους, που έχουν χάσει τη γη κάτω από τα πόδια τους, ότι με αυτόν τον τρόπο, επιδεικύνοντας δουλικότητα στην κυβέρνηση και συνεργώντας στην εφαρμογή των αντιδραστικών νόμων, θα τους «σώσουν», επαναφέροντάς τους μέσω της «ενδοϊδρυματικής κινητικότητας», εξασφαλίζοντας για το ΕΜΠ μια προνομιακή μεταχείριση από το υπουργείο, έναντι των διαθέσιμων από όλα ιδρύ-

ματα.

Το σχέδιο αυτό το υλοποιούν εδώ και εφτά μήνες. Από την πρώτη στιγμή που έληξε η απεργία, καλούσαν τους διαθέσιμους να προσέρχονται στην εργασία τους «εθελοντικά», δηλαδή ως δούλοι, προκειμένου να βάλουν πλάτη στο σχηματισμό του οργανισμού του ιδρύματος. Κάθε χρονική στιγμή που εμφανίζοταν κάποιο ορατό νομικό ή πολιτικό εμπόδιο στην υποτιθέμενη συμφωνία με την κυβέρνηση, που δήθεν διασφάλιζε όλες τις θέσεις των διαθέσιμων στο ΕΜΠ, οι κοσμήτορες των σχολών καθησυχάζαν τους δύσπιστους. Εφτασαν στο σημείο να εμφανίσουν μέχρι και την αντιπρύτανη του ΕΜΠ στη συνέλευση των διοικητικών, προκειμένου να πει το παραμύθι, ότι όλα βαίνουν καλώς και ότι δεν χρειάζονται καθόλου... δυναμικές ενέργειες (δηλαδή απεργία, κατάληψη του ιδρύματος κτλ.).

Ολα αυτά γίνονταν μέχρι το «πλήρωμα του χρόνου», τη λήξη της διάρκειας των διαθέσιμοτήτων στα μέσα του Ιούνη και την έναρξη των απολύσεων. Τη στιγμή δηλαδή που κάθε αποτέλεσμα αγωνιστικής κινητοποίησης θα είχε μηδαμινό αντίκτυπο συγκριτικά με μια δυναμική κινητοποίηση μήνες πριν, τη στιγμή που η πλειοψηφία των διαθέσιμων τίστευε σε ένα «θαύμα» και ξαφνικά επικράτησε η απόλυτη απογοήτευση. Τότε, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών σήκωσε δήθεν τα λάβαρα του... ξεσκωμού! Οι φοιτητές του ΕΜΠ, εφαρμόζοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στους απολυμένους διοικητικούς, ήταν αυτοί που έκλεισαν το ΕΜΠ και νυχθμερόν εξασφάλιζαν την περιφρόρησή του. Δεν ήταν οι διαθέσιμοι διοικητικοί υπάλληλοι του

ΕΜΠ, πολύ περισσότερο δεν ήταν η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών.

Στη διάρκεια αυτής της κινητοποίησης, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών παρουσίαζε στους φοιτητές την επικείμενη αξιολόγηση ως... νίκη του κινήματος! Οι δήθεν οι διοικητικοί κατάφεραν να πραγματοποιήσει αξιολόγηση στο ΕΜΠ, όχι σύμφωνα με τους αντιδραστικούς νόμους (!), αλλά με βάση τα οργανογράμματα και μόνο για την υπαλληλική στελέχωση των σχολών, που έφτιαξαν οι διοικητικοί. Με αυτόν τον τρόπο θα εμφανιστούν δήθεν ανάγκες για επιπλέον πρωτοβουλία στα χέρια τους. Κατέγραψαν, ως όφειλαν, την αλληλεγγύη τους στους εργαζόμενους διοικητικούς, τώρα όμως πρέπει να βάλουν κάθε κατεργάρη στον πάγκο του.

Οσοι διοικητικοί χάβουν το παραμύθι που συνεχίζει να τους σερβίρει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, βάζοντας πλάτη στην εφαρμογή του νόμου, έχουν επιλέξει πλευρά. Είναι ξεκάθαρα με την πλευρά του αντιπάλου. Στο χέρι του φοιτητικού κινήματος είναι να επαναφέρει τους ταλαντεύμενους διοικητικούς, καταγγέλλοντας αρχικά και στη συνέχεια αποτρέποντας το έγκλημα που συντελείται αυτή τη σημερινή. Με τη σιωπή των φοιτητικών συλλόγων δικαιώνονται οι εχθροί του φοιτητικού κινήματος.

Από το 2006, τα συνθήματα ενάντια στην οξιολόγηση δονούν τα αφιθέατρα, τις καταλήψεις, τις μαζικές πορείες των φοιτητών. Είναι χρέος των σημερινών φοιτητών να διατηρήσουν ως κόρη οφθαλμού τις κατακτήσεις των προγενέστερων γενεών και να στρατοπάσάρουν τα σχέδια όσων επιβούλευονται το δημόσιο πανεπιστήμιο.

δυνατότητες καταγράφης της εξωστρέφειας των ιδρυμάτων, της διαχείρισης του διοικητικού φόρτου από την αύξηση του φοιτητικού πληθυσμού λόγω μεταγραφών, της υποστήριξης των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, της εργαστηριακότητας, της ερευνητικότητας και της περαιτέρω αντλησης ερευνητικών πόρων και διασύνδεσης με την παραγωγική δραστηριότητα, καθώς και της ενίσχυσης της δημιουργίας απασχόλησης!

Το καθηγητικό κατεστημένο δεν προσπαθεί να κρυψτεί. Οι φοιτητές πρέπει να πάρουν ξανά την πρωτοβουλία στα χέρια τους. Κατέγραψαν, ως όφειλαν, την αλληλεγγύη τους στους εργαζόμενους διοικητικούς, τώρα όμως πρέπει να βάλουν κάθε κατεργάρη στον πάγκο του. Οι διοικητικοί χάβουν το παραμύθι που συνεχίζει να τους σερβίρει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, βάζοντας πλάτη στην εφαρμογή του νόμου, έχουν επιλέξει πλευρά. Είναι ξεκάθαρα με την πλευρά του αντιπάλου. Στο χέρι του φοιτητικού κινήματος είναι να επαναφέρει τους ταλαντεύμενους διοικητικούς, καταγγέλλοντας αρχικά και στη συνέχεια αποτρέποντας το έγκλημα που συντελείται αυτή τη σημερινή. Με τη σιωπή των φοιτητικών συλλόγων δικαιώνονται οι εχθροί του φοιτητικού κινήματος.

διοικητικών των ΑΕΙ (ειδικά αυτών του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ), που αγνόησε και καταπάτησε την αστική νομιμότητα και χρειάστηκε πιστώλατα χτυπήματα εκ των έσω για να σπάσει, καθώς και ο αγώνας των καθαριστριών, που διακρίνεται για την επιμονή στο στόχο -την επαναπρόσληψη- και το θάρρος μιας χούφτας γνωνικών, ώριμων ήλικιας στην πλειοψηφία τους, που δε λυγίζουν μπροστά στην αγριότητα των ανθρωπόμορφων σκυλιών των αφεντικών.

Αυτά, όμως, δεν αρκούν για να αποτρέψουν αυτά που γίνονται και αυτά που έρχονται. Απαιτείται πανοπτραία των εργαζόμενων, ταξική πολιτική ανασυγκρότηση, ρήξη με τον αστισμό σε όλες τις εκφράσεις του. Η 22α Ιουλίου δεν πρέπει να είναι ημέρα-μνημόσυνο, αλλά ημέρα υπενθύμισης της αναγκαιότητας για αγώνα με τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται

Μνημόσυνο ή αγώνας;

μένα κεφάλια σωριάζονται σω

Μας προκαλεί ο Λοβέρδος

Εξοργίζει και προκαλεί ο Λοβέρδος με τις δηλώσεις του. Λες και απευθύνεται σε ανεγκέφαλους, σε αμιγήμονες, σε χαχόλους, μιλά λες και πρόκειται για τρίτο πρόσωπο, για πρόσωπο που δεν έχει άμεση ανάψιξη στην καταστροφή κοινωνικών αγαθών, όπως αυτά της υγείας, της ασφάλισης ή στην διάλυση των κοινωνικών και εργασιακών κατοκτήσεων δεκαετιών των εργαζόμενων. Λες και δεν ήταν αυτός υπουργός ειδικών αποστολών, περνώντας σα σίφουνας διάλυσης των πάντων από τα υπουργεία Εργασίας και Υγείας.

«Οι τομείς του κοινωνικού κράτους τώρα δέχονται τα ισχυρότερα πλήγματα. Πρέπει να μιλήσουμε ανοικτά γι' αυτά και θα το κάνουμε σύντομα, στην Βουλή των Ελλήνων, για να έχουν πλήρη γνώση οι πολίτες» (Realnews, 20/7), λέει με απάθεια, και μια δύση δήθεν ειλικρινούς συμπόνιας για τα πάθη του ελληνικού λαού, σαν να ήταν απλός παρατηρητής του εγκλήματος.

Ταυτόχρονα συνεχίζει να δίνει το γνωστό σόου «αντιστέκομαι στις επιταγές της τρόικας, διαπραγματεύομαι σκληρά υπό τα ‘νέα δεδομένα’», αλλά και τηρώ τα συμπεριφωνημένα».

Ιδού τι λέει για τις απολύσεις, αφού προηγουμένως ισχυρίζεται ότι «οι υπόλοιπες απολύσεις στον δημόσιο τομέα δεν έχουν κανένα νόημα» με «τη βελτίωση των δημοσιονομικών», και ακρού ο δημοσιογράφος του υπενθυμίζει ότι το αρμόδιο υπουργείο (ο Μητσοτάκης) δεσμεύτηκε στην τρόικα πως οι απολύσεις του 2014 θα γίνουν κανονικά:

«Η κυρίως αρμοδιότητα για τα θέματα αυτά, στο πλαίσιο του προγράμματος, ανήκει σε άλλον υπουργό. Το πρό-

βλημα των απολύσεων, όμως, είναι κεντρικό πολιτικό θέμα που σχετίζεται αιφενός με τα δύο συγκυβερνώντα κόμματα και αφετέρου με την ανάγκη προσαρμογής του προγράμματος μέσω των διαφορών διαπραγματεύσεων, που διεξάγει η κυβέρνηση. Η θέση του ΠΑΣΟΚ είναι ξεκάθαρη και περιβάλλει με πολιτική νομιμοποίηση τα όσα υποστηρίζω. Δεν υπάρχει περιθώριο άλλων απολύσεων. Αυτά βέβαια μόνο μέσα από μια υπεύθυνη διαπραγμάτευση μπορούν να επιτευχθούν».

Ερωτώμενος για το πώς θ' ανοίξουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη με δεδομένες τις ελλείψεις σε αναπληρωτές (θυμίζουμε ότι με υπολογισμούς του ίδιου του υπουργείου Παιδείας, φέτος θα χρειαστούν 22.000 με 24.000 αναπληρωτές), ο Λοβέρδος διευκρίνιζε ότι οι σχετικές διαδικασίες θ' αρχίζουν το Σεπτέμβρη και θα συνεχιστούν τον Οκτώβρη... και βάλε ισχυρίζομαστε εμείς, καθώς οι πιστώσεις θα δίνονται με το μαρτύριο της σταγόνας, όπως και πέρυσι:

«Αυτό, δυστυχώς, είναι το πρώτο μεγάλο “στοχήμα” της νέας πολιτικής γενοίας του Υπουργείου. Ο προηγούμενος Υπουργός μου έξηγησε τους λόγους για τους οποίους φέτος είχαμε δίμηνη καθυστέρηση στις μεταθέσεις. Δίνουμε αγώνα να δρόμου, αλλά θα τα καταφέρουμε. Οι αριθμοί έρετε, στην Ελλάδα της κρίσης, είναι αφελικοί... Πιστεύουμε πως η ομαλή λειτουργία στο σύνολο της επικράτειας θα γίνει σε δύο ‘κύματα’. Πρώτα με την έναρξη της χρονιάς στις 11 Σεπτεμβρίου, όπου και θα διαπιστώσουμε τα κενά της τελευταίας στιγμής (πχ εκπαιδευτικούς που δεν εμφανίστηκαν στις θέσεις τους) και ύστερα, αρχές Οκτωβρίου, με την κάλυψη και των κενών αυτών.

Για να είμαστε συνεπείς, θα καταθέσουμε μέσα στην εβδομάδα σχέδιο νόμου, που θα μοριοδοτεί την επιλογή να διδάξει ένας εκπαιδευτικός σε δυστρόπιστα μέρη των ορεινών όγκων και της νησιωτικής Ελλάδας».

Και φυσικά τα χιλιάδες κενά σε εκπαιδευτικούς θα καλύπτονται -όπως και όταν καλύπτονται- με προσλήψεις εκπαιδευτικών-δουλών μέσω ΕΣΠΑ, αφού κατά δήλωση Λοβέρδου «η προηγούμενη πολιτική ηγεσία (του υπουργείου) είναι βρει έναν τρόπο κάλυψης των κενών που αποτελεί υπόδειξη και για τη νέα ηγεσία του».

Η εξαγγελία του υπουργού Παιδείας ότι μελετάται σχέδιο νόμου που θα τροποποιεί τον τρόπο διορισμού των εκπαιδευτικών, ασφαλώς βάζει σε σκέψεις, καθώς όλες οι αλλαγές που δρομολογούνται είναι επί το δυσμενέστερο. Επισημαίνοντας το γεγονός, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ σημειώνει:

«Προφανώς δεν είναι η μοριοδότηση που αφήνει τα σχολεία χωρίς εκπαιδευτικούς για μεγάλο διάστημα, αλλά η πολιτική του Υπουργείου και της κυβέρνησης που έχουν περικόψει δραματικά τους διορισμούς εκπαιδευτικών (μονίμων και αναπληρωτών) τα τελευταία χρόνια, παρά το γεγονός της τεράστιας μείωσης του αριθμού των εκπαιδευτικών κατά 35% (36.000 περίπου), καθώς και η μη αναγνώριση της προϋπηρεσίας τους με το κλείσιμο των πινάκων (ν. 3848/2010), γεγονός που τους οδήγει να αφνούνται την πρόσληψή τους σε απομακρυμένες περιοχές, πόσο μάλλον όταν καλούνται να αναλάβουν υπηρεσία στα μέσα της χρονιάς ή και πολύ αργότερα σε αρκετές περιπτώσεις!».

■ Κάντε όλοι ένα βήμα πισω!

Συνέντευξη-αγιογραφία της Δουράου στο Crash του Τράγκα. Σε πρώτο ενικό ολόκληρη! Άλλωστε, η κυρία το διατυπώνει ευθέως: «Ξέρεις, η βασιλική οδός για να μην κάνω κάτι, είναι να μου το υποδειξεις!» «Το κράτος είμαι εγώ», όπως έλεγε και ο τελευταίος Λουδοβίκος της Γαλλίας. Ουδείς έχει δικαίωμα να υποδειξει στην παντογνώστρια τι να κάνει. Ούτε το κόμμα της, ούτε ο λαός. Ετσι και της υποδειξουν κάτι, αυτή δε θα το κάνει. Πόσο μάλλον αν είναι διεκδίκηση εργαζόμενων.

Μετρήσαμε 23 φορές τη λέξη «εγώ» στη συνέντευξη, συν μερικές φορές την αιτιατική της («εμένα»). Το «εμένις» της... ξεφυγει δυο-τρεις φορές, ίσα-ίσα για να υπομνηματίσει το συνεχές «εγώ». Από την αρχή μέχρι το τέλος αυτοθαυμάζεται και αυτοαποθέωνται με φράσεις του τύπου: «Δεν είχαν ζυγίσει το πείσμα που μπορεί να κρύβει μια γυναίκα, αλλά και μια πολιτικός!» Το λέει η ίδια για τον εαυτό της, δεν αφήνει τη δημοσιογράφο να το πει.

Κατά τα άλλα, η αριστεροσύνη τρέχει από τα μπατζάκια του σινιέ παντελονιού της: «Δεν επιτρέπω να μου κουνούν το χέρι και να μου ζητούν διαπιστευτήρια νομιμοφροσύνης σε σχέση με τα ιδιωτικά συμφέροντα αυτοί που έχουν καταστρέψει τον ιδιωτικό τομέα στη χώρα μου, τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής κοινωνίας, και που δεν έχουν ούτε μία σοβαρή επένδυση να καταδείξουν τα τελευταία χρόνια δράσης τους».

Στο τέλος, όταν η κουβέντα έρχεται στη μπίζινα του Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, η κυρία πετάει με στιλ τη μπάλα στην έξεδρα: «Διάβασες καμία δήλωση δική μου μετά τις 25 Μαΐου; Αυτό ακριβώς θελώ να γράψεις και να πάρουν το μήνυμα δλοι (...) Εγώ δεν έχω κάνει καμία δήλωση Οπως δεν έκανα κανενάς ειδους δήλωση πριν από τις εκλογές ότι είμαι εναντίον του γηπέδου της ΑΕΚ! Οπως και μετά της 25 Μαΐου (...) Εβαλα ερωτήματα, γιατί δεν έχει γίνει το γήπεδο, ποιος θα το χρηματοδοτήσει, αν θα είναι χρήματα από το πλεόνασμα ή ίδιους πόρους και δλοι αυτό γράφτηκε ως ότι “η Δούρου είναι εναντίον του γηπέδου της ΑΕΚ”! Οπως και μετά που διαβάζω ότι εγώ “κάνω κωλοτούμπες”. Εγώ δεν έχω κάνει καμία δήλωση γενικότερα για γήπεδο ή όχι μετά τις 25 Μαΐου (...) Εβαλα ερωτήματα, γιατί δεν έχει γίνει το γήπεδο, ποιος θα το χρηματοδοτήσει, αν θα είναι χρήματα από το πλεόνασμα ή ίδιους πόρους και δλοι αυτό γράφτηκε ως ότι “η Δούρου είναι εναντίον του γηπέδου της ΑΕΚ”! Οπως και μετά που διαβάζω ότι εγώ “κάνω κωλοτούμπες”. Εγώ δεν έχω κάνει καμία δήλωση, είσαι η πρώτη μου συνέντευξη. Αυτοί θα γράφουν, το καρφιάνι προχωρά και τα σκυλιά αλυχτάνε».

Στη Φιλαδέλφεια έχουν γίνει σημεία και τέρατα από τους μπράβους του Μελισσανίδη, το κόμμα της πρώτα έκανε παρασκηνιακή συμφωνία με τον Μελισσανίδη και μετά αναγκάστηκε να την κάνει γαργάρα, αλλά η... Μαρία Αντουανέτα δεν παίρνει θέση. Τι ακριβώς περιμένει; Να δει πώς θα διαμορφωθούν τα πρόγματα ή να καλέσει αυτήν την Μελισσανίδης σε παζάρι στα γραφεία του;

■ Απροκάλυπτα υπέρ του καπιταλισμού

Μπορεί κάτι Λαφαζάνηδες και κάτι Στρατούληδες να διακρίνουν ότι οι τράπεζες θα κρατικοποιηθούν, όμως ο υπεύθυνος για την οικονομική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Δραγασάκης φροντίζει να βάλει τα πρόγματα στη θέση τους: «Δεν μιλάμε για κρατικό έλεγχο σαν αυτόν που εφάρμοσαν οι ελληνικές κυβερνήσεις στο παρελθόν για να εξυπηρετούν τους κομματικούς τους φίλους» («Βήμα της Κυριακής», 20.7.14).

Τι θα κάνει δηλαδή ο ΣΥΡΙΖΑ με τις τράπεζες; «Μελετούμε ένα σύστημα δημόσιου κοινωνικού ελέγχου και εποπτείας των τραπεζών, ο οποίος θα ισχύει για όλες τις τράπεζες, ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς, λαμβάνοντας υπόψη και τα ισχύοντα σε άλλες χώρες όπως Γερμανία, Βρετανία κ.τ.λ.»! Αυτά τα περί «δημόσιου κοινωνικού ελέγχου και εποπτείας» τα έχει «κάψει» το ΠΑΣΟΚ, οπότε εκείνο που μένει είναι η αντιγραφή της πείρας της Γερμανίας και της Βρετανίας, δηλαδή των βασιλείων του νεοφιλελευθερισμού!

Το πρόβλημα για τον ΣΥΡΙΖΑ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδιοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Αρχή: Αρχή δι' ανασκόπηση της αργοσάλευτης ελληνικής και καλπάζουσας παγκόσμιας επικαιρότητας.

Πού είναι ο Κουτσούμπας βρε παιδιά; Πού είναι ο Αλέξης;
Μου φαίνεται ή πάει καιρός που λείπουν απ' την πάτσα;

Η ζέστη βαράει κατακέφαλα και το (όποιο) μυαλό παίρνει περίεργες στροφές. Πέρα από τον αναγκαίο πρόλογο, γνωρίζει κανείς γιατί μετά τη δημητία τους οι πλανητάρχες ψιλοεξαφανίζονται;

– Σώπασαν τα χρυσαύγουλα ή 'γω δεν τα ακούω;
Λάδος κάνω ή βάλανε στα σκέλια τις ουρές τους;
– Μη ξεγελίεσαι Κωνσταντή, μη πιάνεσαι μ' άλλα cash
Πάλι με χρόνια με καιρούς αντίκρυ δα σους στήσουν.

Μέσα στη δερινή ραστώνη (συνέχεια της εαρινής που διαδέχτηκε τη χειμερινή) κυλούν οι μέρες. Μια εξοργιστική όσο και ανίκητη απράξια απλώνεται μαζί με τις συχνές δερινές νεφώσεις ενός άρρωστου καλοκαιριού. Αρρωστα δόλα... Αεροπλάνα πέφτουν, βόμβες πέφτουν, κορμιά, κάστρα, αλλά εμείς έχουμε βγάλει τους καθρέφτες από τα σπίτια μας για να μην βλέπουμε. Να μην βλέπουμε όχι όσα συμβαίνουν, αλλά εμάς. Κι η Κοκκινοσκουφίτσα σιχαίνεται όλο και περισσότερο τον εαυτό της, έχοντας πια πρόβλημα διαχείρισης όσων την τρυπάνε.

Αριστερά όπως κοιτάς μέσ' στα σκιερά ρουμάνια
άμα προσέξεις δια με δεις να πάζω το πουλί μου
με ύφος περιπούδαστο όξω απ' το μαγαζάκι
την ώρα που γυπαιτοί ορμάνε να με φάνε.

Πάει, χάδηκε πια κάθε μέτρο! «Να φύγουν από το δημόσιο φίλοι και ρουσφέπια» ζητά ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, που πήρε ως σύμβουλό του τον... αστυνομικό και παντελώς άσχετο με το χαροφύλακι του, Φώτη Νασιάκο.

Γιε, τα τενεκέδακια σου να τα συχνογυαλίζεις
να τα περνάς γυαλιστικό, να τα περνάς και λούστρο
γιατί μ' αυτά στα δόντια σου μια δοξασμένη μέρα
δε να σε αποπέμψουμε για την Αχερούσιά...

Λίγο πιο εκεί, ολοφύρεται και ολολύζει παρά τη δεαματική μείωση της ποινής του ο πάλαι ποτέ πρώτος πολίτης της συμβασιεύουσας, «ο δήμαρχος που αξίζει στην πόλη» σύμφωνα με παλιό σύνδημό του. Ο εισαγγελέας ψάχνει για «παράνομο πλουτισμό από προϊόντα εγκλήματος», ενώ εκείνος κάνει λόγο για... «κρυστάλλινους τραπεζικούς λογαριασμούς του». Η στήλη, σταλάνεται στραμμένη στο πολιτιστικό και συγγραφικό έργο των επωνύμων, αναμένει με ανυπομονησία το νέο συγγραφικό πόνημά του που –όπως όλα δείχνουν– δεν διαρρήσει να έρθει. Την ανυπομονήσια μας εντείνει η περιόδος ραστώνης που έκανε τους εδνοπατέρες να σταματήσουν την παραγωγή πνευματικών αποσταγμάτων.

Περίσσεψε η οργή στις γαλλικές διαδηλώσεις για το έγκλημα στη Γάζα, πλημμύρισαν οι δρόμοι τόσων ευρωπαϊκών πόλεων από διαδηλωτές, αλλά ο δήμαρχος Αδηναίων στην κοινάρα του. «Δεν μπορούμε να βγάζουμε ψηφίσματα για το παραμικρό» είπε [η τελευταία λέξη σηκώνει πολλή κουβέντα και πολλά... γαλλικά] σε σχετικό αίτημα! Επίκουρος καθηγητής του συνταγματικού δικαίου είναι, αυτός ζέρει. Κι ύστερα αναρωτιούνται γιατί τους βρίζουν στα καφενεία με λόγια που αν αντιγράψουμε δια κοκκίνους μέχρι και τα πάλλευκα ευγενικά οπίσθια των ψαλιδόκωλων των αποστερωμένων κάστρων. Οπίσθια που τρέμουν στη σκέψη του λαϊκού σοδομισμού, προοπτική αναπόφευκτη από την οποία μόνο ο χρονικός προσδιορισμός λείπει...

Τίποτε άλλο δεν δα πει η μούσα για τη Γάζα
γιατί δα βρίσει άσχημα, δα βρίσει μανιασμένα
δα σιχτήρισει άγαρμπα και σα βρύση δα βρύσει.

Πριν από μια δεκαετία, η δικαστική έδρα ρωτούσε εναγωνίως «πού είναι τα λεφτά των ληστεών» και κραύγαζε για την επιστροφή τους. Δεν βλέπουμε την ίδια σπουδή για τα χρήματα περι τις υποδέσεις των φτερωτογιατρόπουλου και του άλλου –όπουλου, εκείνου ντε με το φτωχικό της Διονυσίου Αρεοπαγίτου και τους εις Παρισίους γάμους.

«Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων / εμείς καθόμασταν τα βράδια / και ζωγραφίζαμε σκηνές από την αυριανή ευτυχία του κόσμου. / Ετοι γεννήμηκαν οι σημαίες μας. / Κι όταν πεδάνω και δε δα μαί ούτε λίγη σκόνη πια μέσα στους δρόμους σας / τα βιβλία μου, στέρεα και απλά / δα βρίσκουν πάντοτε μια δέση πάνω στα ξύλινα τραπέζια / ανάμεσα στο ψωμί και τα εργαλεία του λαού. / Κατά πού πέφτει, λοιπόν, ο κόσμος;» [Πάσσος Λειβαδίτης – «Στίχοι γραμμένοι σε πακέτα τσιγάρα»].

Αρχή: είπαμε στην αρχή, αρχή: λέμε και τώρα...
Κοκκινοσκουφίτσα

■ Με διατάξεις του δασοκτόνου νομοσχέδιου

Εμμεση ομολογία για το παράνομο των υπέρ Μελισσανίδη ρυθμίσεων

Την ερχόμενη Τρίτη και Τετάρτη, ο κοινοβουλευτικός λόχος της συγκυβέρνησης ετοιμάζεται να ψηφίσει το νομοσχέδιο για τα Νέα Ρυθμιστικά Σχέδια Αθήνας και Θεσσαλονίκης, που περιλαμβάνει και τις σκανδαλώδεις ρυθμίσεις για την οικογενειακή επιχείρηση του μεγαλοκαπιταλιστή Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια. Την ερχόμενη Πέμπτη και Παρασκευή, ο ίδιος κυβερνητικός λόχος ετοιμάζεται να ψηφίσει το νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο, οι διατάξεις του οποίου σε ό, τι ακορά τα άλση και πάρκα έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις υπέρ Μελισσανίδη διατάξεις του Ρυθμιστικού!

Φαίνεται σχιζοφρενικό και μάλλον δε θα παρομείνει μέχρι το τέλος έτοι (κατά την πρώτη ανάγνωση δεν κατατέθηκε κάποια υπουργική τροπολογία από την αποτίλαμβάνονταν ότι με την απόφασή τους αυτή, που στερούνταν ακόμη και της στοιχειώδους αστικής νομιμότητας, ανοίγουν τον ασκό του Αιδουλού). Κι όλ' αυτά με μεγάλο ρίσκο, καθώς είναι από δύσκολο έως αδύνατο να βρει ο Μελισσανίδης τα απαιτούμενα κεφάλαια για να κατασκεύασε ένα γηπεδο-εμπορική επιχείρηση.

Στις 17 Ιούλη, η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου κατέθεσε νομοσχέδιο με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση – Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών – Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας». Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που «ξεπατώνει» τα δάση στην Ελλάδα, όμως η συγκυβέρνηση δεν τολμήσει να εισάγει σ' αυτό καρμία από τις αντι-αλσικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου για την Κάτια Σαμαρά-Βενιζέλου κατέθεσε νομοσχέδιο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, όταν έχει ολοκληρωθεί η αναδάσωση και όχι βέβαια για να παραχωρηθεί αυτή η έκταση για την κατασκευή γηπεδών. Όλες αυτές οι διατάξεις συμπεριλαμβάνονται στα άρθρα 58 και 59 του δασοκτόνου νομοσχεδίου.

Το δασοκτόνο νομοσχέδιο κατατέθηκε και ψηφίστηκε ήδη σε πρώτη ανάγνωση από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή χωρίς να συμπεριλαμβάνονται στα άρθρα 58 και 59 του δασοκτόνου νομοσχεδίου.

Ο αγώνας που δίνει το Συντονιστικό Κατοίκων Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και γύρω περιοχών ενώπιον της σχετικής διατάξεως του δασοκτόνου νομοσχεδίου για την Κάτια Σαμαρά-Βενιζέλου και Θεσσαλονίκης. Στις δασοκτόνες ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου ανακρεόμαστε αναλυτικά στη διπλανή σελίδα. Εδώ θα περιοριστούμε μόνο στα άρθρα 58 και 59, που αφορούν την επιχείρηση Μελισσανίδη. Θα έπρεπε τη υποχρεωτικά να συμπεριληφθούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου για τα Νέα Ρυθμιστικά Σχέδια Αθήνας και Θεσσαλονίκης, που αφορούν την επιχείρηση Μελισσανίδη. Θα έπρεπε τη υποχρεωτικά να συμπεριληφθούν, γιατί με αυτό το δασοκτόνο νομοσχέδιο γίνεται κωδικοποίηση όλων των επιπρέπων επεμβάσεων στα δάση και στις δασικές εκτάσεις, σύμφωνα με τα άρθρα 45-61 του βασικού νόμου για τα δάση (νόμος 998/1979). Πέραν αυτού, είναι εντελώς παραδόξιο να πρωθυπουργός μόνος για τα δάση να συνεχίσει να παραμυθίζει τους οπαδούς της ΑΕΚ (η πώληση των διαρκείας δεν πάει καθόλου καλά και οι οπαδοί γκρινιάζουν φανερά μέσα από τα «κιτρινόμαυρα» σάιτ).

Οπως γράψαμε και παραπάνω, η συζήτηση του δασοκτόνου νομοσχεδίου στην Επιτροπή σε πρώτη ανάγνωση αποτελείται από την απόφαση την οποίας την επιχείρηση Μελισσανίδη. Θα έπρεπε τη υποχρεωτικά να συμπεριληφθούν τα άρθρα 58 και 59 του δασοκτόνου νομοσχεδίου στην Επιτροπή σε πρώτη ανάγνωση από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, από την οποίας την επιχείρηση Μελισσανίδη. Μοίρασε στους βουλευτές κάποια τροπολογία της Ειδικής Γραμματείας Δασών εν προκειμένω και οι διατάξεις τους να κονταροχτυπούνται, να αληγολατηθούνται.

Σημειωτέον, ότι στο δασοκτόνο νομοσχέδιο περιλαμβάνεται το άρθρο 21 του νόμου 4269/2014 (Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός), που συζητήθηκε και ψηφίστηκε πρόσφατα ως κατεπείγον νομοσχέδιο και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 28.6.2014. Με το άρθρο αυτό, που είναι καθαρά αντιουνταγματικό, προβλέπεται την επιχείρηση Μελισσανίδη στην Κανονισμό της Βουλής και μπ

Κάτω τα χέρια από το βραχώδη καβουρογαμόσαυρο...

Ο προβληματισμός είναι το συναίσθημα που επικρατεί στους κιτρινόμαυρους οπαδούς, μετά τη συνέντευξη Τύπου του Μελισσανίδη. Ο ισχυρός άντρας της ΑΕΚ υποσχέθηκε ότι θα γίνει το γήπεδο, χωρίς όμως να δεσμευτεί για το χρόνο που θα ξεκινήσουν οι εργασίες για την ανέγερσή του, όμως με μια προσεκτική μοτία το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η στήλη είναι ότι ο «Τίγρης» ψάχνει τρόπο να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια. Με τα όσα είπε γίνεται φανερό ότι συνδέει άμεσα την κατασκευή του γηπέδου με τη σύμφωνη γνώμη του Δήμου και των πολιτών της Νέας Φιλαδέλφειας και με τα 20.000.000 ευρώ της Περιφέρειας, αφήνοντας να εννοηθεί εμμέσως πληγ σαφώς, ότι χωρίς αυτές τις δυο προϋποθέσεις, δεν μπορεί να γίνει το γήπεδο. Σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι παίζαμε και χάσαμε, ακρού πλέον πολύ δύσκολα ο ΣΥΡΙΖΑ θα βάλει φανερά πλάτη για το γήπεδο.

Σε όλες στήλες της «Κ» υπάρχει διεξοδική ανάλυση της συνέντευξης Μελισσανίδη, όμως η στήλη θα μπει στον πειρασμό και θα σχολιάσει με τον δικό της οπαδικολαϊκό τρόπο κάποια σημεία της. Θα ξεκινήσουμε από το τέλος της συνέντευξης και την αναφορά στο δήθεν πρόεδρο κάποιων οικολόγων που του έστειλε επιστολή ότι θα υπάρξει πρόβλημα συντοματικότητας στο ΣΤΕ αλλά αν δοθεί κάποια χορηγία όλα θα διευθετηθούν. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ευφυΐα, για να καταλάβουμε ότι η επιστολή είναι ιδέας κάποιου από τους ΚΥΠΑΤΖΗΔΕΣ που έχει στην ομάδα προσωπικοτήτων που έχουν θέσει εισιτόν στην υπόθεση της ανέγερσης του γήπεδου. Θα ρωτήσουμε όμως τον ισχυρό άντρα της ΑΕΚ: γιατί, ρε μάστορα, δεν του δίνεις τη χορηγία που θέλει, να ξεμπερδεύεις; Ετοιμάζεσαι να φτιάξεις την Αγιά Σοφιά με καμπταναρία και χρυσά μανουάλια και κωλώνεις σε μια χορηγία στον πρόεδρο της οικολογικής ομάδας Φιλαδέλφειας – Χαλκηδόνας για τη σωτηρία του καβουρογαμόσαυρου του βραχώδη; Σε είχαμε για κιμπάρη και τελικά μας προκύπτεις μπειζάνης, για να θυμηθούμε και τον Βέγγο σε μια πολιά ελληνική ταινία.

Το επόμενο σημείο που θα σχολιάσουμε είναι ότι δεν είχε πρόθεση να ασχοληθεί με

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πολιτικά παιχνίδια. Τότε γιατί, ρε τρισμέγιστε, πριν τις εκλογές έβαζες τα «πταπογαλάκια» σου να δίνουν γραφμή στους οπαδούς της ΑΕΚ για το ποιον δε θα ψηφίσουν και μετά την «κρυάδα» από το αποτέλεσμα των εκλογών ήρθες σε συμφωνία με το ΣΥΡΙΖΑ; Αφού όλα είναι νόμιμα και αγγελικά πλασμένα, γιατί επεδίωξες πολιτικό κομπρεμί; Ή μήπως ήξερες ότι αυτό που προσποθείς να πετυχείς με το Αλσος είναι αντιουστοματικό και παράνομο και γι' αυτό ήθελες τη συναίνεση όσο το δυνατόν περισσότερων κομμάτων για να μπορέσεις να αντιμετωπίσεις πιθανές προσφυγές; Και γιατί αφού είσαι αποφασισμένος να φτιάξεις το γήπεδο και να κάνεις προγραμματική τητα το όνειρο των απανταχού ΑΕΚτζήδων δεν γράφεις στα καλαμπολίκια σου τα φράγκα της Δούρου και της Περιφέρειας, να είσαι και ο πρώτος μάγκας;

Οσο για το επιχείρημα ότι αφού το έκαναν και για όλες ομάδες, γιατί να μην το κάνουν και για την ΑΕΚ, άσ' τα μεγάλε, δε σε παίρνει. Οσο και να θέλεις να το παίζεις μεγαλοκαπιταλιστής και πορόγοντας με ισχυρές πολιτικές προσβάσεις, είσαι πολύ λίγος για να θέλεις να συγκριθείς με τον Κόκκαλη και να έχεις απαίτηση να έχεις την ίδια μεταχείριση. Μην παραμυθιάζεις λοιπόν τους οπαδούς της ΑΕΚ και μην παίζεις με τον πόθο τους να δουν γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια, μοστράρντας τον εαυτό σου σαν το Νο1 οικονομικό παράγοντα. Οσο πιο μεγάλες προσδοκίες δημιουργείς τόσο περισσότερο θα είναι το μένος των κιτρινόμαυρων οπαδών, όταν πάρουν χαμπάρι ότι δεν έχεις σκοπό να τους φτιάξεις το γήπεδο και ότι αυτό που επιδιώκεις είναι να κερδίσεις χρόνο και να πουλήσεις κανένα διαρκείας παραπάνω.

Θα κλείσουμε με το «άδειασμα» που κάνει ο Μελισσανίδης στους οπαδούς της ΑΕΚ, τις ενέργειες των οποίων τις

θεωρεί λανθασμένες και επιζήμιες για την υπόθεση του γηπέδου, παρά το γεγονός ότι καταλαβαίνει την αγανάκτησή τους για τις κλοπές σε πρωταθλήματα και γήπεδο, που έχει υποστεί η ΑΕΚ. Είναι φωνερή η προσπάθειά του να πείσει ότι δεν είχε καμία ανάμιξη στις αποφάσεις της Original και στην προσπάθεια να επιβληθεί ο νόμος της μαρίφας στη Νέα Φιλαδέλφεια, αλλά αρκεί και μόνο να αναφορά σε αυτό για να επιβεβαιώσει ότι με δική του εντολή λειτούργησαν οι οργανωμένοι οπαδοί της ΑΕΚ. Γνωρίζεις πολύ καλά, σαν άνθρωπος της πιάτσας, ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να απαντήσεις για κάπι του που δεν σε αφορά ή δεν έχεις καμία ανάμιξη. Έχεις τόσες σκοτούρες, ρε συ «Τίγρη», και χαλάς τον πολύτιμο χρόνο σου (ως γνωστόν, για τους καπιταλιστές ο χρόνος είναι χρήμα) για να ασχοληθείς με αυτά που λένε και γράφουν για σένα κάποιοι περιθωριακοί και οι οικοταλιμπάν; Αδυναμία και ενοχή δείχνεις, «Τίγρη», και δείχνεις πόσο στριμωγμένος είσαι!

Εν κατακλείδι, όπως όλα δείχνουν, οι εξελίξεις για το γήπεδο δρομολογούνται το φθινόπωρο και η συνέντευξη Τύπου μάλλον απογοήτευσε παρά ενθουσιάσεις τους οπαδούς της ΑΕΚ. Ο Μελισσανίδης προσπαθεί να κάνει μια αικόνη αρπαχτή και να γεμίσει τα ταμεία της «Δικέφαλος ΑΕ» με τα φράγκα από τα εισιτήρια διαρκείας και μετά να την κάνει και να αφήσει τους ΑΕΚτζήδες στα κρύα του λουτρού. Η λαϊκή ρήση λέει ότι λαός χωρίς μινήμη, είναι λαός χωρίς μελλον και ο κόσμος της ΑΕΚ δε θα πρέπει να ξεχνάει ότι ο Μελισσανίδης στο παρελθόν πουλήσε την ΑΕΚ στον Τροχανά, δήθεν για να τη σώσει, έκανε πίσω και άφρος τον Νικολαΐδη να «τρέξει» την ομάδα και να την οδηγήσει στον γκρεμό και δεν έκανε τίποτα για να τη γλιτώσει από

την ξεφτίλα του υποβιβασμού στην Γ' Εθνική. Και όλα αυτά γιατί πάντα έβαζε το κέρδος και τα φράγκα πάνω από την ΑΕΚ. Καλό το παραμύθι και η «συγκίνηση» για την Αγιά Σοφιά, αλλά ας καταλάβει ο κόσμος της ΑΕΚ διότι αν δεν υπάρχει κέρδος ο Μελισσανίδης δεν κάνει μπίζνες. Ας αναλογιστούν λοιπόν οι ΑΕΚτζήδες γιατί ανέχονται και συστρατεύονται με κάποιον που αρκετές φορές έχει αποδειχεί ότι θεωρεί την ΑΕΚ επιχείρηση.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Απρόσπτη εξελίξη είχε ο φιλικός αγώνας προετοιμασίας ανάμεσα στη Μακάμπι Τελ Αβίβ και τη Λιλ, στο Σάλταμπουργκ της Αυστρίας. Πέντε λεπτά πριν τελειώσει ο αγώνας, μια ομάδα αλληλέγγυων στον αγώνα του παλαιοτινιακού λαού, μπήκε στο γήπεδο ανεμίζοντας παλαιοτινιακές σημαίες. Κάποιοι ποιάχτες της Μακάμπι κινήθηκαν εναντίον τους και φυσικά εισέπραξαν τις κλωτσίες και μπουνιές που τους αναλογούσαν. Οσοι ποδοσφαιριστές δεν πρόλαβαν να μπουν στα αποδυτήρια έφογαν αρκετές φιλές, πριν προλάβουν οι σεκιουριτάδες και η αστραλεία της ομάδας να απομακρύνουν τους αλληλέγγυους. Είναι φανερό ότι τα εγκλήματα των σωνιστών στη Γάζα δε θα μένουν αναπότητα και σε κάθε τους βήμα θα βιώνουν και έμπρακτα την οργή μας.

ΥΓ2: Καβουρογαμόσαυρος ο βραχώδης: ενδημικό είδος που κατοικεί σε πετρώδη εδάφη, σε άλση και δάση, συγγενικό είδος με τον καβουρογαμόσαυρο τον αμμώδη, που τον συναντάμε στην ιστορία του με όχημα μονόχα το πρωταγωνιστή του και τις αντιδράσεις του. Ουσιαστικά, οι υπόλοιποι καρακτήρες συμμετέχουν μόνο μέσω τηλεφώνου. Το πείραμα έχει κάποιο ενδιαφέρον, αλλά το τελικό αποτέλεσμα της ταινίας δεν είναι και τίποτα σπουδαίο...

ΥΓ3: Θα παρακαλούσα τους φίλους από τη Νέα Φιλαδέλφεια να κρατήσουν το επίπεδο ευγενείας που έχουν αποδείξει ότι διαθέτουν. Η στήλη εκφράζει τη διαφωνία της για το σύνθημα που είδε γραμμένο σε τουαλέτα καφετέριας στη Νέα Φιλαδέλφεια και σε παρακείμενο τοίχο: «Οι Οικοταλιμπάν, οι Οικοταλιμπάν, Μελισσανίδη μια ζωή θα σε γ@@@v». Επίσης, η ταινία αποδειχθείτης επιλέγει να μας πει την ιστορία του με όχημα μονόχα το πρωταγωνιστή του και τις αντιδράσεις του. Ουσιαστικά, οι υπόλοιποι καρακτήρες συμμετέχουν μόνο μέσω τηλεφώνου. Το πείραμα έχει κάποιο ενδιαφέρον, αλλά το τελικό αποτέλεσμα της ταινίας δεν είναι και τίποτα σπουδαίο...

Πα αικόμη μία εβδομάδα, καμία από τις ταινίες που βγαίνουν για πρώτη φορά στις κινηματογραφικές αίθουσες δεν παρουσιάζει διαίτερο ενδιαφέρον, γ' αυτό θα τις παρουσιάσουμε διλές επιγραμματικά.

Αδιαμφισβήτητα, η πιο πολυδιαφημισμένη ταινία είναι «Ο Ηρακλής» του Μπρετ Ράντερ. Η χολιγουντιανή υπερπαραγωγή, η οποία μάλιστα χρησιμοποιεί και τεχνολογία 3D, είναι βασισμένη στο ομώνυμο κόμικ του Στίβεν Μουρ. Οπως εύκολα μπορεί κανείς να υποθέσει, η πλοκή της ταινίας ελάχιστη σχέση έχει με την ελληνική μυθολογία. Ο Ηρακλής και η παρέα του ενδιαφέρονται μόνο να σκοτώνουν για το χρήμα, γ' αυτό προσλαμβάνονται από το βασιλιά της Θράκης ώστε να εκπαιδεύσουν τους στρατιώτες του να είναι αδιστάκτοι μαχητές. Ελ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Al naser al saleh al mokauam al filistinia!

«Σασούλ, τι με διώκεις;» - τώρα είσαι αιχμάλωτος

«Όντως, δεν μπορεί να αγνοήσει κανείς τις ρουκέτες (σ.ο.: της Χαμάς) αυτές τις οποίες πρέπει να απορρίψουμε» (από την ανακοίνωση του «Κύκλου Ισραήλ 17-7-2014, δημοσιευμένη στο SOLIDNET.ORG, στις 21-7-2014, ώρα 11:43). Λύγο πιο πίσω απ' τον Τσόμοκη...

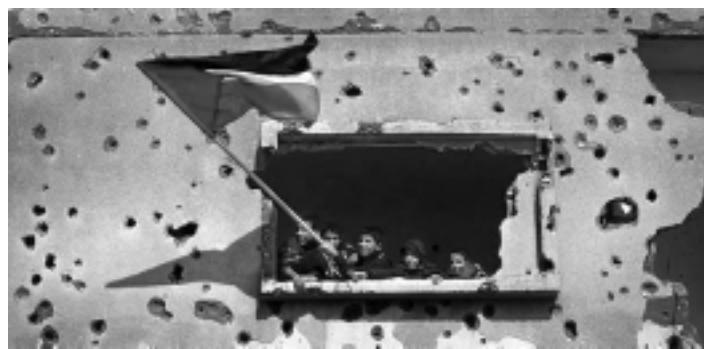
Intifadeh!

94% των Ισραηλινών δηλώνει ευχαριστημένο με την απόδοση των IDF. Και τι ακριβώς κάνουν οι IDF στη Γάζα; Γενοκτονία! Σιωναζιστές κανονικοί! Τώρα που ανοίγουν και των δικών τους τα φέρετρα κλαίνε!

Νίκη στα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης! Ποια Ισραηλινή-σιωνιστική αθωότητα; 66 χρόνια σιωναζιστικά παραμύθια!

Καλά σαράντα στην ελληνική δημοκρατία...

KAI με τον Ομπάμα KAI με την Παλαιστίνη, ω Αλέξη;

◆ Λοιπόν, δεν είπε ο Αλέξης ότι ο Σύριζας δεν πάει φέτος διακοπές; Ε, ανέκδοτο ήταν. Η Ρένα (Δούρου), με κάθε απλή... επισημότητα, μας κλένει, γενικώς, και «φασ» δηλώνει ότι ΑΥΤΗ δε χαμπαριάζει τίποτα: ΠΑΕΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ, as usual. (Πού αλλού; ATHENS VOICE: Τεύχος 490, 7ος/8ος/2014, σ. 46). Προτείνουμε στον Αλέξη να της «τραβήξει το αυτί» και να την μετονομάσει σε (γαϊ-) ΔΟΥΡΟΥ...

◆ Στο συγκεκριμένο τεύχος της "Α.Β.", 85 «χώρι» τύποι/ες δηλώνουν την υπέρ-άνεσή τους να πάνε διακοπές (χλωπάτσα στον άνεργο εργατόκοσμο, τους «υπό αξιολόγηση», τους μη αμειβόμενους προλετάριους/ες). Από διάυτους: την «αφρόκρεμα» της κοινωνίας ΤΟΥΣ – Σκατά για μας!

◆ Λοιπόν, ο Σπύρος (ο Χαλβατζής) ΟΛΑ τα είπε (Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, 29-5-2014). Μόνο που επιμελώς ΠΑΡΕΛΕΙΨΕ να αναφερθεί στη Ν. Φιλαδέλφεια... Τσούζε, ε;

◆ Εννοείται, πως οι «απόγονοι» του Χ. Φλωράκη (ΚΑΙ δισγραμμένοι και αποχωρήσαντες) εξακολουθούν να «λησμονούν» μερικά πράγματα (βλ. erg. agor-as)...

◆ Το «χάιδεμα» του Σύριζα από τα «συμπολιτεύμενα» Μέσα συνεχίζεται: Μάθαμε (RED FM – ειδήσεις – 9:00 π.μ., 22-7-2014) για τη «συγκέντρωση του Σύριζα στο Σύνταγμα, για την Παλαιστίνη»... Μα και το φιλοκυβερνητικό ΕΘΝΟΣ ασκένωντας το ανακοίνωσε... Τόση επιρροή του Σύριζα, πια...

«Οχι, ήταν πολύ εντάξει σε όλα του, πάρα πολύ εντάξει, λογικός, η μνήμη του άριστη, δεν φαινότανε να έχει κάτι, μιλούσε όμως λίγο. Εξω από το ότι ήταν λιγότιος, η συμπεριφορά του ήταν άψογη. Στο κουρείο, όπου πήγαινε κι έκοβε τα μαλλιά του, έλεγε μερικές κουβέντες παραπάνω, μιλούσε για τη φτώχεια μας, τη φτώχεια του κόσμου, και όλα σάς τραβάμε. «Ηρθε ο κομμουνιστής», έλεγε ο ένας, τον πέρναγε για τρελό ο άλλος». Χμμ!

Υποπτος! Τρομοκράτης! Να συλληφθεί πάρουσια! (η διήγηση της σπιτονοικούρας του Κώστα Καρυωτάκη, κυρίας Πλπτης Λ. – ολόκληρη η δημοσιοποιημένη συνέντευξη της στον Κ. Τέλιο, περιοδικό «δυτικές ιδιότητες», τεύχος 1, 21-Ιουνίου-2000).

◆ Το IOBE δημοσίεψε τα στοιχεία του. Η ΙΩΒειος υπομονή ΔΕΝ οδηγεί πουθενά.

◆ Αειντε, να προτείνουμε κι εμεις ένα ανάγνωσμα: "LA COMUNERA – Maria Pacheco, una mujer rebelde", Toti Martinez de Lezea, 4η έκδοση, 2003.

◆ Ειλικρινά, στη «Διεθνή Κομμουνιστική Επιθεώρηση» (τεύχος 4, 2013), γκαβός (με το συμπάθειο...) είναι ο Χέρβινγκ Λερούζ, (μέλος της ΚΕ του PTB – Κόμματος Εργασίας Βελγίου και υπεύθυνος του περιοδικού «Ετύντ Μαρξίστ») και σε ολόκληρο άρθρο («Συμμετοχή κομμουνιστικών κομμάτων σε κυβερνήσεις: διέξοδος από την καπιταλιστική κρίση»;) ΔΕΝ αναφέρει το «έργα και ημέρες» του Περισσού στην οικουμενική; Ούτε για την ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ διακυβέρνηση της Κύπρου από το ΑΚΕΛ;

◆ «Η αξιολόγηση επί τόπητος στη συνάντηση Σαμαρά-Βενιζέλου» (tanea.gr, 24-7-14). Δηλαδή, την κάτσουνε σε χαλί; Για να την κάτσουνε σε αξιολογούμενους-απολούμενους;

◆ ΔΕΝ ξεχάμε τον Θανάση Καναούτη.

◆ Τι σου 'ναι και η... επιστήμη: Ο Ν. Ανδρώντης ("Der federative staat von Skopje und seine Sprache" -2te Ausgabe- Athen 1966) παραθέτει 19 ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ σελίδες λεξιλογίου για να αποδείξει την ΜΗ ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας. Φυσικά,

αντίθεση με την άκακη φύση του θύματός τους, του "ευγενέστατου Ντάνκαν" –και, προκειμένου να εξηγηθεί επαρκώς η "βαθιά καταδίκη της αποδημίας του", έπρεπε να αποδοθεί με τη δριμύτερη ζωηρότητα. Επρεπε να οδηγηθούμε στο αίσθημα ότι η ανθρώπινη φύση, δηλαδή η θεϊκή φύση της αγάπης και του ελέους, που διαπερνά την καρδιά κάθε πλάσματος, και σπάνια υποχωρεί εντελώς στον άνθρωπο –έπρεπε να αισθανθούμε ότι αυτή η φύση χάθηκε, έξαφανιστηκε, έσβησε, και ότι τη θέση της την πήρε η δαιμονική φύση. Και αυτή η εντύπωση, που επιτυγχάνεται θαυμαστά με τους διαλόγους και τους μονολόγους, ολοκληρώνεται εντέλει με το υπό συζήτηση τέχνασμα (Τόμας ντ Κουνίου, «Για τον χτύπο της πύλης στον Μάκβεθ»).

◆ «Παρά τις καταστροφές μία είναι η απόφαση των κατοίκων της Γάζας: ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΣΤΕ. Ιστορικά, η Γάζα ήταν ο πυρήνας της αδιάκοπης λαϊκής αντίστασης από την εποχή της εθνοκάθαρσης των Παλαιοιτίνων από τις συμμορίες των σιωνιστών και, αργότερα, του ισραηλινού στρατού, το 1947-48. ... Οι κάτοικοι της Γάζας, σχεδόν άμεσα, ανταπέδωσαν τα χτυπήματα, ... ως φεντογίν (μικρές ομάδες αγωνιστών)» (Ramzy Baroud: "Gaza's Resistance Will Not be Crushed" – ramzybaroud.net).

◆ Από των όπλων τα στόμια βγαίνει η λεφτερία / κι από στομάχια που αντέχουν στην πείνα. / Τι κι αν μας σκοτώνουνε σωρό / τα χέρια μας σκαμένα / ρουκέτες και όπλα / σταθερά κρατάνε. / Ιντιφάντε!

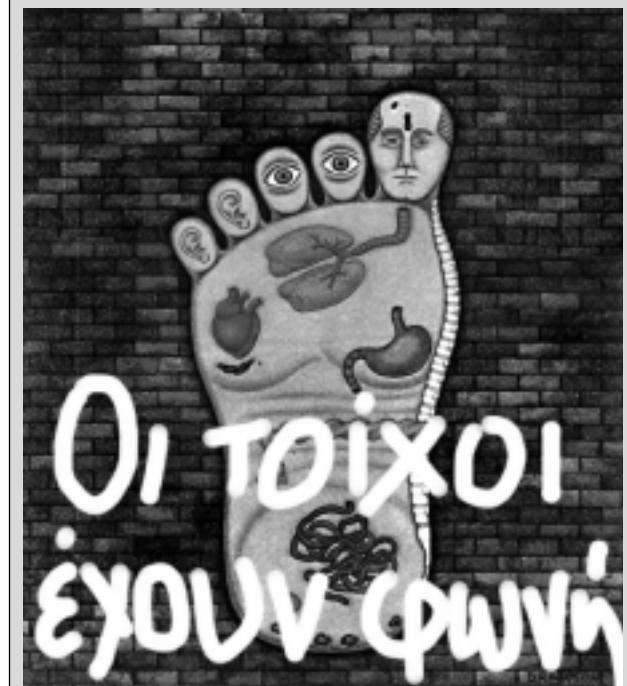
◆ Τα παιδιά μας σκοτώνουν, / τα δικά τους στα τανκς ανεβασμένα / χαμογελάνε / μετρώντας τα πτώματα των δικών μας / Ιντιφάντε!

◆ Μας είπανε Δαβίδ / μα Γολιάθ εμείς γίναμε. / Ιντιφάντε!

◆ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΙΣΩ / ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΓΑΖΑ / ΟΥΤΕ Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ.

INTIFANTEX!

Βασιλης

◆ Αντεπίθεση λαέ, ισχυρό ΚΚΕ (σύνθημα με κόκκινη μπογιά, σε τοίχο στην Καλογρέζα)

Το σύνθημα έχει ξεμείνει από παλιότερα, δεν είναι της προεκλογικής περιόδου. Αυτό, βέβαια, δεν έχει σημασία, γιατί το εν λόγω σύνθημα αποτελεί σταθερό μότο του Περισσού, σε προεκλογικές και μη προεκλογικές περιόδους. Η στόχευσή του, όμως, είναι καθαρά εκλογική, διότι στο αποτέλεσμα της κάλπης μετριέται –σε τελική ανάλυση– η ισχυροποίηση του «ΚΚΕ». Ενα επαναστατικό κόμμα, όταν απευθύνεται ένα εγερτήριο μήνυμα στο λαό («αντεπίθεση λαέ»), δεν έχει καμία ανάγκη να το συντάρει ένα κάλεσμα για ενίσχυση του κόμματος («ισχυρό ΚΚΕ»). Αν το εγερτήριο κάλεσμα είναι πραγματικό, τότε η ισχυροποίηση του κόμματος θα έρθει αυτόματα, διότι θα είναι αυτό που θα έχει συμβάλει καθοριστικά στην έγερση του λαού. Οπως έγινε με το επαναστατικό ΚΚΕ (καμία σχέση με τον Περισσό, πέραν της κλοπής του τίτλου του) στη διάρκεια της νοζικαστικής κατοχής. Ήταν το κόμμα που σήκωσε τη σημαία της αντίστασης, που οργάνωσε την αντίσταση του λαού σε όλες τις μορφές της (ένοπλη και μη ένοπλη, στις πόλεις και τα βουνά) και γ' αυτό ο λαός το τίμησε με την εμπιστοσύνη του. Η πολιτική ισχυροποίηση του ΚΚΕ ήρθε ως φυσική συνέπεια της επαναστατικής του πολιτικής. Οταν, όμως, δεν κάνει επαναστατική πολιτική και το «αντεπίθεση λαέ» είναι λόγια του αέρα, τότε έχεις ανάγκη να υπενθυμίζεις τον πραγματικό σου στόχο: ενίσχυση στην κάλπη!

◆ Γριά και αδελφή, γαμιούνται οι ναζί (σύνθημα με κόκκινο μαρκαδόρο, πάνω σε αφίσα της παράστασης των Φασιστή-Φιλιππίδη «Αρσενικό και παλιά δαντέλα», σε βαρόνι του Μετρό)

Τι διαστροφή πρέπει να έχει στο μαυλό του αυτός που έγιαλε το μαρκαδόρο και έγραψε το σύνθημα μέσα στο βαρόνι του Μετρό; Μας θύμισε εκείνους τους οπαδούς της ΑΕΚ, που δηλώνουν αντιφασίστες, ακόμη και αντικαπιταλιστές-αντικρατιστές, που θυμίζουν την (πραγματική) συμμετοχή τους σε αντιφασιστικές και αντικαπιταλιστικές διαδηλώσεις, αλλά δε δίστασαν να δράσουν σαν πογκρομιστές φασίστες, κατ' εντολήν του μεγαλοκαπιταλιστή ιδιοκτήτη της αγαπημένης τους ομάδας. Διάφορα κοινωνικά υποσύνολα, οργανωμένα ή μη, διατελούνταν εν πλήρῃ συγχώσει, αποδέχονται και συμμετέχουν σε δράσεις του ευρύτερου αντικαπιταλιστικού κινήματος, μέχρι να έρθει η στιγμή να αποκαλύψουν τα όριά τους, τα οποία καθορίζονται από τη σύγχυση που έχουν στο

Mετά το κοινό άρθρο με τον ιταλό ομόλογό του, ήρθε η ώρα ο Σόιμπλε να εμφανιστεί από κοινού και με τον γάλλο ομόλογό του ενώπιον του γερμανικού ακροατηρίου, προκειμένου να διαβεβαιώσουν πως η πολιτική της ΕΕ δεν αλλάζει. Σε κοινή συνέντευξή τους στην οικονομική εφημερίδα «Χάντελσμπλατ», Σόιμπλε και Σαπέν υποστήριξαν ότι πρέπει να υπάρξει αναπτυξιακή πολιτική στην ΕΕ, επεσήμαναν όμως την ανάγκη να τηρούνται οι δημοσιονομικοί κανόνες.

Ο Σόιμπλε υπογράμμισε με έμφαση πως η δημοσιονομική εξυγίανση από μόνη της δεν μπορεί να λειτουργήσει, γι' αυτό χρειάζεται ταράληλα αναπτυξιακή πολιτική. Ο Σαπέν διευκρίνισε ότι η Γαλλία δεν ζητά περισσότερο χρόνο για τη μείωση του δημοσιονομικού της ελλείμματος και επανέλαβε τη δέσμευση της κυβέρνησής του ότι θα ακολουθήσει τους κα-

ρωσκεπτικιστών», επιλέγεται η οδός των δημόσιων «δηλώσεων πίστης» των ηγετικών πολιτικών στελεχών της Γαλλίας και της Ιταλίας στα γερμανικά έντυπα, προκειμένου να διασκεδάζεται η «ευρωσκεπτικιστική» προπαγάνδα και να περνάει το μήνυμα ότι δεν υπάρχει καμιά διάσταση ανάμεσα στη γερμανική και τις άλλες ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις, ούτε υπάρχει μεταφορά πόρων από τη Γερμανία προς τους «τεμπέληδες του Νότου».

Πράγματι, παρά τα αντίτι-

θέμενα συμφέροντα των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών κέντρων και τον συνεχή μεταξύ τους ανταγωνισμό, η πολιτική που ακολουθείται στην ΕΕ είναι μία και αδιαίρετη: πολιτική σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας, η οποία πλέον πρέπει να συμπληρωθεί με κάποια επενδυτικά ανοίγματα, προκειμένου να αντισταθμιστεί η υφεσιακή τάση την οποία προκαλεί η δημοσιονομική λιτό-

τερη ευελιξία στην αγορά εργασίας». Δηλαδή, μέτρα που κάνουν πιο φτηνή την εργατική δύναμη που χρησιμοποιεί το κεφαλαίο. Αν αυτή η πολιτική προβληθεί στον ελληνικό καπιταλιστικό σχηματισμό, θα «δούμε» ότι πρόκειται για «ανάπτυξη με κινεζοποίηση». Δηλαδή, διαπήρηση του εργασιακού στάτους που διαμορφώθηκε κατά την τετραετία των Μηνημονίων, χειροτέρευση του ασφαλιστικού στάτους, ώστε να μην απαιτεί κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό, στήριξη κυρίως στον τουρισμό και αναμονή προσέλκυσης κάποιων πταραγωγικών επενδύσεων, υπό τον όρο της εγγύησης του καθεστώτος κινεζοποίησης των εργασιακών σχέσεων.

Μιλώντας με την τεχνοκρατική γλώσσα στο γενικό συμβούλιο του ΣΕΒ, την περισσότερη Δευτέρα, ο Χαρδούβελης περιέγραψε αυτό που προσδοκά η ελληνική κεφαλαιοκρατία: «Αν συνεχίσουμε

προοπτική («ανάπτυξη με κινεζοποίηση») και θέτει ως διακύβευμα για τις επόμενες εκλογές το αν θα διαιωνιστεί αυτή η κατάσταση ή «θα δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για την ανασυγκρότηση της χώρας, την ανάκτηση των δημόσιων αγαθών και των δικαιωμάτων του ελληνικού λαού και την εκθεμελίωση των αιτιών που μας έφεραν ως εδώ».

Αυτό, όμως, το βλέπει αυστηρά στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, ούτε ρούπη έξω απ' αυτή. Και επειδή η Ευρωζώνη δεν είναι κάτι το φανταστικό αλλά ζωντανή πραγματικότητα, σημειώνει ότι «παρότι στην Ευρώπη οι συνεχειακοί παραμένουν αρνητικοί, αρχίζουν να εμφανίζονται εδώ κι εκεί κάποιες μικρές ρωγμές στην κυριαρχη πολιτική». Ποιες είναι αυτές οι ρωγμές; Η πολιτική του Ρέντσι και του Ολάντ! Δηλαδή, μια πολιτική ίδια κι απαράλλαχτη μ' αυτή που ακολουθείται έως τώρα, χωρίς

Διγλωσσία

«Ακουσα, μάλιστα, ότι ο πρωθυπουργός σας δίλασε ότι συμφωνεί με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, απλώς ζητά μια χαλάρωση αυτού του Συμφώνου. Είναι σαν να λέει κανείς ότι συμφωνεί με την ιδέα να φοράει έναν ζουρλομανδύα, απλώς θέλει να τον έχει λίγο πιο χαλαρό. Και την ίδια στιγμή είναι έτοιμος, ως παραχώρηση για να χαλαρώσουν λίγο αυτόν τον ζουρλομανδύα, να προσχωρίσει πλήρως στη λογική της νεοφιλελεύθερης ανταπανάστασης, δηλαδή να δώσει όλες εκείνες τις μεταρρυθμίσεις που γκρεμίζουν τις κοινωνικές κατακτήσεις και τη δημοκρατία».

Αστραψε και βρόντηξε κατά του Ματέο Ρέντσι ο Αλέξης Τσίπρας, από το βήμα της συνέντευξης Τύπου που έδωσαν στη Ρώμη οι ευρωβουλευτές της «λίστας Τσίπρα». Τα ίδια περίπου είπε και τρεις μέρες μετά σε ανοικτή συγκέντρωση στην Πλάτσα Φαρνέζε της «αιώνιας πόλης». Κι εμείς τρίβαμε τ' αυτιά μας για να σιγουρευτούμε ότι ακούμε καλά, ότι δεν ακούμε φωνές σαν την Zav vt' Αρκ.

Διότι δεν πέρασε πολύς καιρός που από την Αθήνα ο Τσίπρας εκθείαζε την πολιτική Ρέντσι. Ελεγχει στο εκλεκτό κοινό των τραπεζιτών, βιομηχάνων, μανατζαρίων, δημοσιογράφων που συγκεντρώθηκε στο επίσιο συνέδριο του Economist:

«Το αίτημα για την άμεση διευκόλυνση των προϋποθέσεων για την ανάπτυξη διατυπώνεται πλέον ανοιχτά από τις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις, αλλά και από κυβερνήσεις του ευρωπαϊκού Νότου:

α) για τη χαλάρωση των δημοσιονομικών περιορισμών του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης,

β) την τροποποίηση του όρου του ευρωπαϊκού δημοσιονομικού συμφώνου για την επίσια μείωση του λόγου του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ κατά το ένα εικοστό του, όταν αυτό υπερβαίνει το 60%, και

γ) για ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα επενδύσεων. Μια παραλλαγή της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ για ένα "ευρωπαϊκό NewDeal".

Στο συνέδριο του Economist στην Αθήνα υμνούμε τη «χαλάρωση» που προτείνει ο Ρέντσι και τη βαφτίζουμε παραλλαγή των προτάσεων του ΣΥΡΙΖΑ. Στη συνέντευξη Τύπου των «αριστερών» της Ρώμης χαρακτηρίζουμε την ίδια πολιτική «χαλάρωση του ζουρλομανδύα». Ανάλογα με το ακροατήριο και οι απόψεις!

Δεν μπορούσε, βέβαια, να πάει στη Ρώμη και να υμνήσει τον Ρέντσι ο Τσίπρας. Ο Ρέντσι είναι ο βασικός πολιτικός αντίπαλος των «Τσιπριών» της Ιταλίας, αυτός που με το 41% τους πάτησε, περιορίζοντάς τους στο 4%. Στην Αθήνα, όμως, που μπαίνει συνεχώς το ερώτημα «πώς θα κάνετε την ΕΕ να αλλάξει πολιτική», ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να δείξει ότι έχει συμμάχους. Και υποδεικνύει τον Ρέντσι και... λιγούλακι τον Ολάντ. Τις «κυβερνήσεις του Νότου», όπως τις λέει.

Οταν μάλιστα το κοινό δεν είναι λαϊκό, αλλά καθαρά αστικό, όπως στο συνέδριο του Economist, τότε η αναζήτηση κοινών πολιτικών προτάσεων με τον Ρέντσι και με τον σύμβουλο της Μέρκελ Χανς-Βέρνερ Ζιν αποτελεί ένα είδος διαπιστευτηρίων προς αυτό το αστικό κοινό, που έχει δυνατότητες επιπρεσμού των πολιτικών εξελίξεων. Για να γίνει αποδεκτός απ' αυτό το κοινό ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας υπενθυμίζει πιας κατά βάση τα ιδιες προτάσεις με τον Ρέντσι και τον Ζιν.

Υπάρχουν κάποιοι αφελείς οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ, που υποστηρίζουν ότι αυτή η διγλωσσία είναι απαραίτητη για να πάρει ο ΣΥΡΙΖΑ την εξουσία και μετά να εφαρμόσει μια φιλολαϊκή πολιτική σε κόντρα με όλους τους αστούς συνομιλητές του. Υποστηρίζουν, δηλαδή, ότι «θα τους τη φέρει». Δε θα μπούμε σε συζήτηση επ' αυτής της βλακώδους άποψης. Απλά, καλούμε τους υποστηρικτές της να τη χαράξουν σ' ένα μαχαίρι, για να κόψουν μ' αυτό το χέρι τους όταν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση και διαπιστώσουν ότι εξαπατήθηκαν.

Π.Γ.

τητα. Αυτό το δεύτερο στοιχείο, όμως, είναι ακόμη στα σπάργανα, γιατί πρέπει να εξασφαλιστεί ότι δε θα υπάρξει «αναθέμανση» της οικονομίας η οποία θα οδηγήσει σε νέα δημοσιονομικά ελλείμματα.

Στην Ελλάδα, βέβαια, η λέξη έναντι πρέπει να είναι κάπι του που θα οδηγήσει σε έξodo από τη σκληρή λιτότητα και την κινεζοποίηση της εργατικής τάξης. Πέραν του ότι αυτά που συμφωνούνται ανάμεσα στις τρεις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία) δεν αφορούν τον ελληνικό καπιταλισμό, ο οποίος έχει καθαρά περιφερειακό-συμπληρωματικό ρόλο, ενώ βρίσκεται υπό καθεστώς στενής επιτήρησης, πρέπει να προσέξει κανείς σε τι συνίστανται τα αναπτυξιακά μέτρα που πρωθυπουργός η ιταλική και η γαλλική και η ιταλική είναι οι μεγαλύτερες αγορές κατανάλωσης των γερμανικών προϊόντων, δεν έχει αντίρρηση για κάποια ελεγχόμενη «νόθευση» του Συμφώνου Σταθερότητας, η οποία θα μπορούσε να γίνει π.χ. με τη μη συνυπολογισμό κάποιων αναπτυξιακών κρατικών διαποτών στο Ελλείμμα. Επειδή δε υπάρχει η προπτώγαντα των λεγόμενων «ευ-

θα φτιάξουμε τελικά μια ανταγωνιστική χώρα. Η Ελλάδα μπορεί να γίνει προσεκτικός και όχι προκλητικός σαν τον Σταθόκη, διαποτώνται πως αυτές οι προτάσεις χαρακτηρίζονται από «αποστασιασματικήτητα και ανεπάρκεια σε σχέση με το βάθος της κρίσης στην Ευρώπη και το μέγεθος της δικής μας καταστροφής» και καταλήγει στην ηχηρή μπαρούφα: «Γ' αυτό αν προτάσεις σαν τις παραπάνω είναι το όριο της σημερινής ευρωπαϊκής συσταλδημοκρατίας, τότε το τέλος της δικής τους πολιτικής είναι μόνο η αρχή του δικού μας σχεδίου».